

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 2/15-10/04

מישיבת מועצה מן המניין, יום שני, י"ח טבת תשס"ד (12/01/2004)

משתתפים:

יהודה בן-חמו – ראש העיר
 משה אבן-חן – חבר המועצה
 עו"ד יעקב אוחיון – חבר המועצה
 עו"ד יפתח אלגוב – חבר המועצה
 גיא בן-גל – חבר המועצה
 יואל ברוך – חבר המועצה
 ד"ר אמיר גבע – חבר המועצה
 עו"ד עמוס גבריאלי – חבר המועצה
 ד"ר סיימון גולדמן – חבר המועצה
 אבינועם גרנות – חבר המועצה
 ד"ר אהרון זיידנברג – חבר המועצה
 רו"ח אייל יונייאן – חבר המועצה
 בנימין כברה – חבר המועצה
 אברהם מולה – חבר המועצה
 רינה פז – חברת המועצה
 שמעון פרץ – חבר המועצה
 ד"ר ברוך צ'יש – חבר המועצה
 טל קוגמן – חברת המועצה

חסרים:

יצחק יואל – חבר המועצה

נוכחים:

דני בוסטין – גזבר העירייה
 אליעזר פיירשטיין – מבקר העירייה
 עו"ד בתיה בראף – יועצת משפטית
 מיכל טל – מנהלת מזכירות העירייה
 נילי ניר – דוברת העירייה

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס. 2/10-15/04

מישיבת מועצה מן המניין, מיום שני, יח' בטבת תשס"ד (12.01.2004)

על סדר היום:

1. שאילתות
2. הצעות לסדר
3. נהלי ישיבות המועצה – סקירת היועצת המשפטית
4. בחירת סגן ראש העיר
5. בחירת חברים לועדת הכספים
6. אישור תב"רים

1. שאילתות

יהודה בן-חמו: ערב טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה השנייה. קיבלתם את סדר היום. נפתח בסדר היום. אני מבקש לנצל את ההזדמנות ולאחל ברכות ליפתח אלגוב להולדת הנכד, שיהיה לו מזל טוב, בשעה טובה. כן ירבו. אני מקווה מאד שהשמחות ירבו סביב השולחן הזה ובכלל. אני מבקש, אנחנו בסעיף הראשון שאילתות והצעות לסדר, גם השאילתא של גיא וגם ההצעה לסדר של סיימון הגיעו יחסית באיחור. מה שאני מבקש לנסות להקדים. שלחתם אותה אמנם ב-7, אבל אמנם שבדואר אצלנו היא התעכבה. אין לי בעיה שתציג אותה, בסך הכל הרעיון הוא מקובל, אבל רציתי לתת לך תשובה יותר מסודרת לישיבה הבאה. תציג את ההצעה לסדר. השאילתא של גיא הגיעה רק אתמול ואנחנו נענה עליה בישיבה הבאה.

2. הצעות לסדר

הצעה לסדר בנושא משיכות יתר בבנק

סיימון גולדמן: מי שקרא את נוסח ההצעה לסדר. למעשה, היא באה עקב הניסיון בישיבה הראשונה של המועצה. אנחנו קיבלנו שני מכתבים חתומים על ידי ממונה על המחוז של משרד הפנים. במכתבים האלה הוא מאשר משיכת יתר של 5 מיליון בכל אחד מהמכתבים, כלומר, 10 מיליון. לעומת זה, בישיבה עצמה דיברנו על 16 מיליון שזה הלוואה

יהודה בן-חמו: סיימון, ברשותך אני אפסיק אותך, כי דני בוסטין לא נמצא פה אפילו להשיב לך.

סיימון גולדמן: בסדר, אני ממשיך. זה לא הנקודה. הנקודה היא שגם בסדר יום של היום, למשל, יש לנו או אנחנו אמורים לאשר תב"רים היום. ואני שאלתי לפני זה, לפני כמה ימים נפגשתי עם חלק מחברי המועצה, במיוחד החדשים, ושאלתי אותם: אתם יודעים מה זה קרן שלם, למשל? אף אחד לא ידע לענות לי על השאלה. כלומר, ההסברים שאנחנו מקבלים לפני הישיבות הם לא מספיק

מפורטים. הנה דני בוסטין. ויותר מזה, הם מגיעים אלינו, הסדר יום מגיע אלינו וההצעות מגיעות אלינו מאוחר מדי, כך שאנחנו לא מספיקים להתכונן כראוי ואולי להגיב עליהם ולהציע הצעות חלופיות לפני ישיבת המועצה. לכן ההצעה שלי, אני כתבתי פה זמן סביר. זמן סביר, לדעתי, זה שבוע. זאת אומרת, שבוע לפני ישיבת המועצה צריך להגיע אלינו כל החומר ואנחנו צריכים להגיב עליו תוך באמת ארבעים ושמונה שעות לפני ישיבת המועצה כדי שגם הצעות אולי נגדיות או חלופיות להצעות שהוצעו יגיעו למועצה לפני הישיבה. זו ההצעה שלי ואני מבקש את חברי המועצה להצביע בעדה.

אבינועם גרנות: אני חושב שאתה רוצה להביא הצעה שלימה. אם כבר אתה רוצה שיביאו את זה בזמן, אנחנו רוצים גם לקבל הסבר. זאת אומרת, לא רק את הסעיף אלא הסבר למה אנחנו עכשיו הולכים לאשר תב"ר. הרי אנחנו לא גזברים ולא נמצאים בתוך העסק.

סיימון גולדמן: לא, אני ביקשתי גם הסברים.

אבינועם גרנות: סליחה.

סיימון גולדמן: הסבר מפורט למה.

אבינועם גרנות: הסבר מפורט למה אנחנו הולכים לאשר אותו.

יהודה בן-חמו: סיימון, גם להצעה לסדר שלך תהיה התייחסות בסעיף 3 לסדר היום בנהלים של ישיבת המועצה. בתיה תתייחס לזה בהרחבה. זה בסדר ששלחת את ההצעה לסדר. גם מבחינתנו אתם תקבלו את כל החומר שרק אפשר בטרם עת. אבל אתה תקבל גם את התשובה מבתיה לגבי הנהלים, כיצד מקבלים את החומר, כיצד שולחים את ההצעות לסדר, מתי ובאיזה זמנים החוק מחייב לשלוח לך את החומר. אני בהחלט חושב שאתה צריך לקבל את החומר הראוי. ככל שרק ניתן מבחינתנו אנחנו שולחים את זה לפחות ארבעים ושמונה שעות לפני הזמן. כל חומר שמגיע לידינו יגיע גם לידיכם לפחות ארבעים ושמונה שעות לפני הדיון.

סיימון גולדמן: יהודה, תסלח לי שאני קוטע אותך. אני יודע מה אומר החוק על ארבעים ושמונה שעות. אבל זה לא מספיק. החוק מחייב את המועצה או את ראש

המועצה לשלוח את החומר ארבעים ושמונה שעות לפני. אני אומר: בסדר, אבל אנחנו יכולים פה לדרוש שזה יהיה שבוע. אני יודע שזה ארבעים ושמונה שעות. זה כבר מינימום, אני רוצה להגדיל אותו.

יהודה בן-חמו: א. אתה לא יכול, מסיבה אחת פשוטה. כי לפעמים גם אלינו מגיע החומר סמוך מאוד למועד הישיבה. במצבים שכן החומר יונח על שולחנו לפני נוכל כן לשלוח אותו. במצבים שלא מונח, גם אם תקבל כל החלטה שהיא לא במסגרת החוק אתה לא תוכל ליישם אותה.

סיימון גולדמן: אלא אם כן המועצה הזאת מחליטה שכל חבר מועצה מגיש את ההצעות שלו שבוע לפני.

יהודה בן-חמו: את רוצה להתייחס לזה, בתיה?

בתיה בראף: אני יכולה להתייחס לנוהל, אני אתן הסברים לנושא הזה. מפני שיש תקנות שקובעות בדיוק את סדרי הנוהל בישיבות המועצה. בתקנות האלה שאני תכף אדבר עליהן בהרחבה יש פרקי זמן קבועים. עכשיו, לנושאים שהמחוקק מצא לנכון שהם כבדי משקל כגון תקציב או צו המסים אז יש הוראה מפורשת שהחומר הזה צריך לבוא עשרה ימים מראש. זאת אומרת שלא בכל הנושאים בצורה גורפת החומר מגיע ארבעים ושמונה שעות מראש. לדוגמא, אם אתם נדרשים לתקן חוק עזר אתם מקבלים את החומר עשרה ימים מראש עם דברי הסבר. נכון הוא שלעניין תב"רים העניין לא קבוע בצורה כזאת כמו שלעניין חוקי עזר. אבל בהחלט המחוקק מצא לנכון להבחין בין כובד המשקל של הדברים. ובמקום שהוא רצה לתת באמת להתכונן בפרק זמן ארוך יותר אז יש הוראה על כך. אבל הרחבה אני אתן כשאני אדבר על העניין.

סיימון גולדמן: השאלה שלי, בתיה, האם החוק אומר לפחות ארבעים ושמונה שעות. הוא אומר אנחנו רשאים, אנחנו רשאים להגדיל את הרצועה.

בתיה בראף: אתם קיבלתם, מיכל אמרה לי שהיא קיבלה את הוראות החוק?

סיימון גולדמן: הרי לא אומר החוק שאסור לנו לקבל את זה לפני.

בתיאור בראי: לא. אבל הוא בהחלט קובע מה סביר במה צריך לקבל תוספת. והוא נתן את דעתו של המחוקק לפי כובד הדברים.

יהודה בן-חמו: בני, בבקשה.

בני כברה: אני מבקש שרק להתייחס ל, כל השאלות שהן עוסקות בתחום של פקודות העיריות, הדברים האלה מאד מאד ברורים. לדעתי, בכל השנים הלכו על פי פקודות העיריות, ימשיכו ללכת על פי פקודות העיריות. זה הנוהל הקבוע. אחרת בעצם אין לדבר סוף.

לגבי השאלה השנייה שלדעתי היא יותר אקוטית, יותר משמעותית היא שאלת ההסברים בטרם. בעיקר לגבי הנושאים שהם לא ברורים בעיקר הייתי אומר, לחברי מועצה ותיקים, על אחת כמה וכמה לחברי מועצה חדשים. אני מציע שבאמת בעניין של התקנות כולנו בעצם הכשרנו סביב התקנות ופקודות העיריות, ובעניין הזה כל הבעיות נפתרו. אחרת אפשר כל פעם להביא, בואו נחליט כך, בואו נחליט אחרת. לא ילך.

לכן, לגבי שאלת ההסבר אני כן מסכים עם הטענה שאתה העלית אותה, כי היא לטובת הדיון, היא לטובת העניין. אני סבור שנכון הוא שחבר מועצה יצביע על דברים שהוא מבין אותם ויודע אותם. יש שתי אפשרויות. אפשרות אחת באמת זה להרחיב את ההסבר בדף הסבר מקדים. ולאחר מכן מי שירצה בוודאי להוסיף. גם אני עשיתי את זה בקדנציות הקודמות, כשרציתי ללמוד לגבי נושא בטרם הישיבה מצאתי את הדרך איך ללמוד. אגב, אני רוצה לומר לסיימון. ככל שהוא ירחיב בדפים וגם אם הוא יתן הסבר, לא תמיד ההסבר יהיה שלם ונבין ממנו את כל מה שאנחנו רוצים להבין. כי בסך הכל אלה דברי רקע. מעבר לזה, אני אומר, נצטרך תמיד ללמוד. ולכן אני אומר, בואו נשאיר את פקודות העיריות כמות שהן בלי לפגוע בהן, כי אי אפשר לשנות אותן. לא ניתן לשנות.

יהודה בן-חמו: סיימון, אני חושב שאפשר להתאחד סביב ההחלטה שלמרות שדיני העיריות אומרות ארבעים ושמונה שעות, במידה ואנחנו יכולים אנחנו בהחלט לשלח לכם את החומר לפני הזמן על מנת שתוכלו להיערך, ללמוד ולהפנות אתכם

לכל מיני גורמים שיכולים לסייע לכם. אין שום בעיה. לשנות עכשיו את התקנות של דיני העיריות, שמעת פה. אז אנחנו עושים כל מאמץ ברגע שיש לנו חומר שתקבלו את האינפורמציה לפני ככל שרק אפשר. בסדר? פחות מארבעים ושמונה שעות לא, מה שיותר – יבורך. מקובל עליך או שאתה רוצה להמשיך בדיון?

סיימון גולדמן: אתה יודע מה. מקובל עלי. אני שומר לעצמי זכות לעלות את הנושא הזה שוב אם תוך, נגיד, שלושה חודשים, אנחנו נראה שזה עדיין מגיע ארבעים ושמונה שעות בלי הסברים.

יהודה בן-חמו: מאה אחוז.

אייל יוניאן: אבל יהודה, יש פה עוד חלק בהצעה, נקודה ספציפית לגבי אישור המשיכת יתר בבנק. ועל זה אני חושב שמין הראוי שדני בוסטין יתייחס, כי אני הבנתי גם את הדברים אחרת. חשוב להבין את הנקודה הזו.

סיימון גולדמן: אז אתה הבנת אותה כמוני.

יהודה בן-חמו: או.קיי. דני יתייחס לנושא הזה גם בתב"רים, בינתיים נעביר את זכות הדיבור לבתיה שהיא תדבר על הנהלים.

3. נהלי ישיבות המועצה – סקירת היועצת המשפטית

בתיה בראף: טוב, מה שאני התבקשתי היום להסביר או יותר נכון להדגיש בפניכם זה את הנהלים בישיבות המועצה. כי למעשה כל הנושא הזה של הפרוצדורה והנוהל בישיבות המועצה אמור לשרת אתכם כחברי מועצה ככלי על מנת להוציא מן הכוח אל הפועל את כל השליחות הציבורית שלכם. ולכן מה שאני אנסה לפרט זה את עיקר הדברים, את עיקר הכלים שהתקנות האלה מקנים בידכם. כמובן שאתם מוזמנים לקרוא תקנה תקנה, אני אומר רק את עיקרם של הדברים. ואני אנסה באמת להדגיש אותם מנקודת מבט של כלי שרת על מנת להביא דברים לשולחן המועצה.

אז קודם כל יש את הזכות האלמנטרית שאיננה רשומה בתקנות הללו, אבל זאת בהחלט זכותו של כל חבר מועצה. זאת הזכות לדעת, להתעדכן ולהיות

מודע לדברים שקורים במסגרת הרשות המקומית. ולכן, מכוח הזכות הזאת אתם רשאים לפנות לגורמים שונים בעירייה ולבקש לעיין ולראות מסמכים. הפנייה צריכה להיעשות דרך ראש העיר, פנייה בכתב. ותוך שלושה ימים אתם אמורים לקבל את האפשרות או לעיין בחומר או לצלם אותו או להעתיק לכם ממנו ראשי פרקים. הדברים האלה הם דברים פתוחים, גלויים, והשקיפות מחייבת בעיקר לגביכם כחברי מועצה כחלק מהדירקטוריון שנקרא העירייה.

על החשיפה הזאת של החומר יש מגבלות מסוימות שצריך לדעת אותן. המגבלה הראשונה היא המגבלה של ביטחון שהיא מגבלה מפורשת שלעיתים חומר לא יכול להיות גלוי מפאת הסודיות של הביטחון שבו. ומגבלה נוספת שאני מניחה שרובכם מכירים אותה זאת מגבלה של צנעת הפרט וכל מה שקשור לדברים אישיים שעצם חשיפתם יכול להעמיד את הפרט במצב שהוא לא היה רוצה לראות את עצמו. ולכן, במידה ומדובר, לדוגמא, בתיק של עובד עירייה שיש בו דברים שקשורים למצבו האישי או למחלותיו או דברים מהסוג הזה – אז לא תוכלו לקבל את החומר הזה מפאת צנעת הפרט. יחד עם זאת, אם מדובר בחומר שאמורים לדון בו בשולחן המועצה אז זכותכם לקבל כל מידע על מנת שתוכלו להפעיל את שיקול הדעת שלכם ולקבל את ההחלטה הנכונה והראויה.

זכות נוספת היא למעשה הזכות לקבלת דוחות ופרוטוקולים. מעבר לפרוטוקול המועצה שתכף נדבר עליו בהרחבה כי הוא בעצם מוזכר בנוהל הזה הרי שיש דוחות תקופתיים שיוצאים מהעירייה שזכותכם המלאה לקבל אותם, לעיין בהם. והכוונה שלי זה דוח שנתי של הגזבר, דוח שנתי של ראש רשות, דוח תלת-חודשי, דוח ביקורת של מבקר הרשות, את הדוח של ועדת הביקורת, את הדוח של אגף הביקורת ברשויות המקומיות, דוח של מבקר המדינה, פרוטוקולים של המועצה ושל ועדותיה. כל החומר הזה אתם רשאים לקבל אותו. כמובן במגבלות של הדין החקוק מפני שלעניין דוחות ביקורת אז לא חושפים אותם אלא לאחר שכולם העבירו את ההערות. אני

לא רוצה להיכנס לנושא הזה. אבל לאחר שמבחינת הוראות החוק הדברים הופכים לפומביים זכותכם המלאה לקבל את החומר. עכשיו נעבור באמת לדיון בישיבת המועצה. כאן יש לכם את הזכות מעבר לזכות ששמורה לראש העירייה, וזאת למעשה זכות עם כוח רב היא מה להביא לשולחן המועצה לדיון ומהו בעצם איננו מוצא לנכון להביא את זה. הדרך שמביאים את הדברים לדיון היא בדרך של זימון של ישיבה של מועצה. הנוהל קובע שפעם בחודש צריכה להתקיים ישיבת מועצה שראש הרשות מזמן אליה, למעט חודשיים בשנה. זאת אומרת, צריכות להיות עשר ישיבות מועצה מן המניין, וכל חודש אמורה להתקיים ישיבה. בקיץ מתמעטות הישיבות, או לקראת החגים. עשר ישיבות במשך שנה. זה הישיבות שהן ישיבות מן המניין ולגביהן חל הנוהל הקבוע לרבות כל מה שקשור בשאלות ובהצעות לסדר.

כלי נוסף שהוא גם כלי שרת בידי ראש העירייה אבל הוא גם כלי שרת בידי חברי המועצה זה ליזום ישיבה שאיננה מן המניין. ראש המועצה, ראש העירייה יכול ליזום ישיבה כזאת אם הוא מוצא לנכון לזמן בדחיפות שאיננה בתחילת כל חודש כפי שמזמנת ישיבת מועצה, או שהוראות החוק מחייבות אותו לצורך הנושא הזה לזמן ישיבה שלא מן המניין. לדוגמא, אם אנחנו דנים בתקציב, אם אנחנו דנים בצו הארנונה. אלה מסוג הישיבות שראש העירייה צריך לכנס את המועצה בישיבה שלא מן המניין הואיל והחוק נותן לסוג כזה של ישיבה חשיבות מיוחדת ורוצה שהדיון בה יהיה רק בנושאים הללו, ללא עירוב בנושאים אחרים שהם נושאים של יום ביומו.

מעבר לזכות הזאת ששמורה לראש העירייה הרי שכל חבר מועצה יכול לנסות וליזום ישיבה שלא מן המניין, אבל הדברים לא תלוי רק בו. לצורך היוזמה הזאת הוא תלוי למעשה בחברי מועצה נוספים. שכן ישיבה שלא מן המניין יכולים לכנס אם יש חתימה. החתימה צריכה להיות בכתב. של שליש לפחות מחברי המועצה.

בני כברה : במקרה שלנו על כמה חברי מועצה?

בתייה בראף: במקרה שלנו אנחנו דנים בשבעה חברים. אנחנו באמת שינינו את המספר של החברים ולכן הדברים שונים. כאן זה נשאר אותו דבר. בקשה כזאת צריכה להיות מוגשת, כפי שאמרת, בכתב, עם חתימה של שלישי מחברי המועצה. בנוסף לכך, הזמנה של חברי המועצה שנעשית שלא מן המניין צריכה להיות מאד ברורה ומאד מפורטת לעניין סדר היום שעומד להיות מועלה בה.

עמוס גבריאל: להבדיל, אם ההצעה שמוגשת במועצה מן המניין.

בתייה בראף: לא, אבל כאן זה צריך להופיע. וחייבת להיות מפורשת ומפורטת גם הצעת ההחלטה שהמועצה מתבקשת לקבל אותה. אחרי שמוגשת בקשה כזאת מטעם שלישי של חברי המועצה, ראש העיר חייב בתוך שבעה ימים לכנס ישיבה כזאת שלא מן המניין. כמובן שהוא רשאי לחבר את הישיבה הזאת. אם המועצה באותו חודש מתכנסת יותר מפעם בחודש ואחת לחודשיים אז הוא יכול לחבר את הישיבה הזאת לישיבה אחרת. אבל אז הנושא הזה שביקשו אותם חברי המועצה לעלות לסדר היום חייב להופיע כנושא ראשון. ואז פותחים את הישיבה שלא מן המניין באותו נושא שהעלו אותו, סוגרים אותו ועוברים לישיבה שבסדר היום.

יש סנקציות. אם ראש העיר לא מכנס את הישיבה הזאת אז אפשר לפנות לממונה על המחוז. אני לא אפרט בדברים האלה, אני מקווה שלא נזדקק להם.

סנקציה או זכות נוספת שיש לחברי המועצה היא לבקש מראש העירייה בכתב, שוב, שלישי מחברי המועצה, לדחות את המועד שקבוע לישיבת המועצה. אם יש רוב של שלישי החברים ומגישים את זה בכתב, רשאי ראש העירייה לדחות את הישיבה פעם אחת בשבוע ימים, לא יותר מפעם אחת. אבל כמובן שראש העירייה צריך לקחת בחשבון אם מבחינת לוח הזמנים הדחייה הזאת לא גורמת לפספס מועדים שקבועים בחוק. לדוגמא, יש מועד לקבלת צו הארנונה. אם מפספסים את המועד הזה אז הרי ראש העירייה לא יוכל לענות לבקשה הזאת. ולכן זה כפוף להוראות כל דין שקובעות את לוחות הזמנים של נושאים שצריכים להתקבל במועצה.

הדיונים במועצה בדרך כלל הם דיונים פומביים, בניגוד לישיבות אחרות של ועדותיה של המועצה שהם דיונים סגורים. קהל יכול להגיע, עיתונים יכולים להגיע. לפעמים אם מוצא לנכון ראש העירייה גם אפשר לשתף את הקהל בישיבות שכאלה. הדיונים הם פומביים. למעט שוב, בנושאים של ביטחון המדינה או בנושאים של צנעת הפרט שרוב חברי המועצה מסכימים לכך. אפשר לנהל את הדיון בדלתיים סגורות. כמובן שזה צריך להיות בתנאים מסוימים או של הגנה על צנעת הפרט או של הגנה על ביטחון המדינה. ואז הדיונים יהיו דיונים בדלתיים סגורות. ברגע שהדיון הוא בדלתיים סגורות מובן מאליו שחבר מועצה שיוצא מהדיון הזה לא יכול לצאת לעיתונות ולפרסם מה התרחש בדיון הזה, וחובת הסודיות מוטלת עליו מכוח ההחלטה שמדובר בדיון שנעשה בדלתיים סגורות.

בכל נושא הסודיות הרי שיהיו הרבה מאד דברים שיגיעו לידכם ויהיו למעשה דברים שאתם תתבקשו לשמור עליהם בסוד, במיוחד כשמדובר בנושאים של צנעת הפרט. בקדנציה הקודמת אנחנו נהגנו גם

סיימון גולדמן: אפילו לעיתונים אסור לספר.

בתיאור בראף: תאר לעצמך. כאלה אנשים ששומרי סוד, אפילו להם. בקדנציה הקודמת היו דברים שקשורים בנושאים של עובדים, שהוחתמו חברי מועצה על שמירת סודיות כשנתגלה להם כל מיני פרטים שקשורים לצנעת הפרט. אני סבורה שאם מדובר ביחסי אמון הרי שלא חייבים להחתיים כי כבודה של המילה הוא לפעמים חשוב יותר מהחתימה. היו גם דברים שחתמו עליהם ויצאו לעיתונות. לכן, כל מה שאני יכולה להעביר לכם את המסר שההגנה על צנעת הפרט היא הגנה חשובה ביותר. למעשה בחשיפה של דברים כאלה אפשר מאד לפגוע בבן אדם שהוא צד שלישי שאיננו בכלל נוגע לכל הנושא שמנסים להעביר אותו לדיון, וחבל.

לגבי הזמנות. אני חוזרת לנושא שהועלה כאן בהצעה לסדר. ההזמנות לישיבות המועצה צריכות להגיע לפחות שלושים ושש שעות לפני ישיבת המועצה, כשכל הזמנה צריכה להיות מפורטת. בהזמנה צריכה להופיע סדר

יום, צריכות להופיע השאלות, ההצעות לסדר שיובאו לדיון באותה מועצה. וכפי שאמרתי לכם קודם, כשמדובר בנושאים כגון חוקי עזר, כגון צו המסים, הרי שצריכים להעביר את ההזמנה ואת החומר וגם דברי הסבר עשרה ימים מראש.

מניין חוקי במועצה. הקדנציה הזאת במועצה אנחנו תשע עשרה חברים. רוב חברי המועצה זה מניין חוקי, דהיינו עשרה חברים. מה קורה כשמגיעים לישיבה ואין עשרה חברים בפתיחת הישיבה? מה שקובעות התקנות כאן זה שראש העירייה דוחה את הישיבה לשלושה ימים נוספים בניסיון לגייס את הרוב הזה. בהנחה שבשלושה ימים הנוספים אין את הרוב הרי שהוא מכנס את הישיבה לאחר יומיים, ואז מספיק שלישי של חברי המועצה כדי להוות קוורום חוקי לקיום ישיבות המועצה.

שמעון פרץ: לא כל מספר? זה פעם שלישית כל מספר.

בתיה בראף: לא, שלישי מחברי המועצה.

בני כברה: זה לא מועצה דתית.

שמעון פרץ: הייתי פה מספיק ואני יודע.

בתיה בראף: מה שחשוב לדעת זה אם ישיבת המועצה מתחילה בקוורום, ברוב, הרי שהתמעטות הנוכחים איננה פוגעת בקוורום. יתכן מצב שבתחילת הישיבה היו רוב המשתתפים ובסוף הישיבה יהיו פחות, אך לא יהיה קוורום אם יהיו פחות משליש מהחברים. זאת אומרת, המינימום ההכרחי גם בסיום הישיבה הוא שלישי מהחברים. ושחשוב שתדעו את זה, אחרת ההחלטות הן למעשה החלטות שיכולים לבטל אותן מפאת חוסר חוקיות.

התפקידים של יושב ראש הישיבה, שבמקרה שלנו הוא ראש העירייה. רק ברשויות מאד גדולות יכולה המועצה, ברשויות שיש מעבר לעשרים ושבעה חברי מועצה אפשר לבחור יושב ראש. זה לא רלוונטי לגבי כפר-סבא.

גיא בן-גל: זה עשוי להיות, כי יש חשיבה בכנסת לגבי העניין הזה.

בתיה בראף: כשזה יגיע אנחנו נכבד את זה. כל הנוהל הזה, דרך אגב, כל הנוהל הזה הוא נוהל שכבר מספר רב של שנים מנסים לשנות אותו לאור הניסיון שהצטבר

ברשויות המקומיות שהוא לא תמיד עונה לכל מיני מצבים. אבל כרגע החקיקה לא השתנתה. וכמובן שכשתשתנה אנחנו ניישם אותה. הסמכויות של יושב ראש המועצה, שהוא במקרה הזה גם ראש העירייה, הן למעשה רבות. מעבר לזה שהוא קובע את סדר היום, הוא גם אחראי לשמור בקפידה על לוחות הזמנים של הדוברים. תכף אנחנו נדבר כמה כל אחד יכול לדבר. לוח הזמנים למעשה מוקצב על ידי ראש המועצה. ובנוסף לכך, חבר שמפריע לקיום הישיבה, אפשר להתרות בו שלוש פעמים. אחרי שלוש פעמים שמתריאים בחבר והוא עדיין שב לסורו וממשיך להפריע בישיבות המועצה, הרי שאפשר להחליט בהחלטה של רוב החברים שהוא מתבקש לעזוב את הישיבה. במידה והוא לא עוזב את הישיבה אז הסנקציה שמונפת על צווארו היא שבכל מניין של ההחלטה שיתקבלו קולו לא יילקח בחשבון. וזאת סנקציה כנגד מי שמפריע לישיבות המועצה.

כלי חשוב מאד שכמובן תשתמשו בו רבות זאת למעשה השאילתא. לתשומת לבכם, נושא השאילתא קבוע בתקנון 40 עד 41 לנוהל. בארמית שאילתא זו שאלה. בחיים הפרלמנטריים שלנו, בכנסת, ברשויות המקומיות, השאילתא היא למעשה שאלה פומבית שמפנים לעבר הדירקטוריון, לעבר ההנהלה של הרשות המקומית. והדבר יכול להיות בכל נושא שהוא מתחום הסמכויות והחובות שהעירייה עוסקת בהן. השאילתא יכולה להיות מוגשת אך ורק בישיבות שמן המניין. בישיבה שלא מן המניין אין זכות להגיש שאילתא. ובכל ישיבה יכולים להביא לדיון אך ורק שתי שאילתות ולא יותר. השאילתא תוגש בכתב על ידי חבר המועצה לא פחות מארבעים ושמונה שעות לפני התקיימות הישיבה. ועל שאילתא עונה ראש העיר בכתב. את התשובה שלו הוא מקריא בפורום של המועצה וגם מחלק את התשובה שלו לכל אחד מחברי המועצה. זכותו של חבר המועצה לדחות את מתן התשובה עד לשתי ישיבות לאחר אותה ישיבה שלגביה הוגשה השאילתא. במידה וראש הרשות איננו משיב לשאילתא עד לשתי ישיבות לאחר הגשת השאילתא הרי שהנושא

שבשאלתא יהיה הנושא הראשון על סדר היום של הישיבה השלישית מן המניין שתתקיים לאחר מכן. מקווה שלא נצטרך להשתמש בזה. השאלתא היא כמובן כלי מאד חשוב. א. לצורך העדכון של כל הנוגעים בדבר בנושאים שקשורים ברשות. הפיקוח. ועצם העובדה שצריך לתת את האינפורמציה ברבים זאת בהחלט חובה שיכולה לשמש ככלי לאותם חברי מועצה.

כלי נוסף זאת הצעה לסדר שמעוגנת בפרק השביעי של התוספת השנייה, תקנה 23 עד תקנה 33. גם הצעה לסדר תוגש אך ורק בישיבה שמן המניין ותוגש ארבעים ושמונה שעות לפני הישיבה. ההצעה לסדר תוגש בכתב. בכל ישיבת מועצה אפשר לעלות לא יותר מארבע הצעות לסדר. מי שממין את ההצעות האלה וקובע איזה הצעה תובא לשולחן הדיונים הוא ראש העירייה, כשהמיון יעשה לפי שלושה קריטריונים: גודל הסיעה. קודם כל צריכים לכבד את הסיעה הגדולה ביותר שזה דבר שנותן לה קדימות; סדר הגשת ההצעות. כמובן שכל הקודם זוכה בתורו; ומתן זכות קדימה לאותה סיעה שאיננה משתתפת בהנהלה. אני עדיין לא יודעת אם תהיה כאן בעירייה הנהלה. במידה ולא תהיה הנהלה אז הנושא מפורש כאילו שנותנים זכות קדימות לאופוזיציה.

אם לדעתו של חבר מועצה הצעה לסדר שהוא העביר לראש העירייה לא הגיעה לשולחן הדיונים והוא מנסה למחות על כך בטענה שהצעה אחרת הגיעה לפני אותה הצעה – יש לו כלי והוא רשאי לערער על כך. הערעור יכול להיות מוגש שש שעות לפני ישיבת המועצה. זאת אומרת, בהנחה ששלושים ושש שעות לפני ישיבת המועצה הוא קיבל את סדר היום, הוא יודע איזה הצעות תדונה, ואז הוא יכול להשתמש בכלי הזה ולהעביר בקשה לערער על סדר היום. ראש העיר, כמובן שזכותו להכריע בכך. במידה ועדיין אותו חבר מועצה לא שבע רצון מהנושא אפשר אפילו להביא את זה להצבעה במועצת העיר. אני מדברת על סדר הבאת ההצעות לסדר בפני שולחן המליאה.

הצעה לסדר, למעשה זאת בקשה, זאת פנייה למועצה להביא לסדר הדיון הציבורי נושא שקרוב ללבו של אותו חבר מועצה, שהוא רוצה להביא אותה לפומבי לדיון. זה עדיין לא אומר שההצעה לסדר אכן תתקבל ותדון. ולכן, שמורה הזכות לאותו חבר מועצה שמביא את הנושא לטעון עשר דקות בפני המועצה ולשכנע מדוע הוא חשוב שהנושא כל כך חשוב, כל כך דחוף וכל כך ראוי לדיון. אם מטעם ראש העירייה יש התנגדות להביא את הנושא הזה לדיון הרי שעשר דקות הוא יכול להשיב לאותו חבר מועצה, רק לנושא מדוע זה לא צריך לבוא לדיון. או קיי. אנחנו עוד לא דנים בהצעה, אנחנו רק עונים לו, משיבים לו מדוע זה לא צריך לבוא לדיון. כמובן שראש העירייה יכול לתת לכל אחד מחברי המועצה להשיב בשמו. אבל הזכות השיוטית שמורה לו. לאחר מכן, במידה אותו חבר מועצה עדיין רוצה להביא את הנושא לדיון אז מצביעים האם לפתוח בדיון או האם להוריד את הנושא משולחן המועצה. ואז משתתפת כל המועצה בהצבעה.

אם מגיש ההצעה לסדר איננו יכול להשתתף באותה ישיבה. כי לדוגמא, הצעה לסדר יכולה להגיע לדיון מספר חודשים רב אחרי שאותו מגיש ההצעה מביא אותה. אז הוא יכול לבקש שבישיבה שהוא לא יכול להיות נוכח ההצעה לא תובא, והיא תובא מיד בישיבה שאחריה. זאת אומרת, הוא יכול לבקש לדחות את זה לדיון בו הוא השתתף, או שהוא יכול לבקש מחבר מועצה אחר להביא את ההצעה בשמו. ואז אותו חבר מועצה נכנס לנעליו וקורא אותה ומנסה לשכנע.

חבר מועצה גם רשאי לחזור בו מהבקשה שהועלתה על ידו להצעה לסדר. ובמיוחד הדברים האלה יכולים להיות מאד אקטואליים, מאד רלוונטיים, אם לדוגמא, ההצעה לסדר מגיעה לדיון מספר חודשים רב לאחר שביקשו להביא אותה. ואז הנושא יכול כבר להפוך להיות מאד לא אקטואלי. אז אפשר לבקש להסיר את זה. אפשר לעשות את זה גם בכתב וגם בעל פה בישיבת המועצה.

נושא נוסף ששמורה הזכות לחברי המועצה ככלי להשתמש בו זה הודעה אישית. הודעה אישית זה לא נושא שאפשר להשתמש בו לכל צורך, זה רק להבהרה מסוימת של דבר שבשוגג התקבל או נחשב או נאמר לעניין אותו חבר מועצה. בסוף הישיבה ראש העירייה יכול לתת לו חמש דקות להודעה אישית לצורך מתן הבהרה. כל הנושא של הודעה אישית, בדיוק כמו הצעה לסדר ושאלתא, צריך קודם כל להיות מובא בכתב לראש המועצה. זאת אומרת, ראש העירייה לא ייתן זכות לחבר מועצה להביא הודעה אישית אם בטרם הישיבה אותו חבר לא פנה בכתב לראש העירייה והוא יודע בדיוק מה הוא רוצה לומר באותה הודעה אישית.

לעניין רשות הדיבור. אחרי שפרטנו מה קורה בהצעה לסדר. דיברנו על עשר דקות שיש לכל מגיש הצעה. הרי שלעניין זכות הדיבור יש לנו גם כן זמן קצוב של עשר דקות שחבר מועצה יכול לטעון בנושא מסוים. חבר מועצה אחר שמחליט באותו דיון, ואני מדברת על עשר דקות בכל נושא שמובא לדיון, לא לאורך כל ישיבת המועצה. כל נושא עשר דקות. רשאי חבר מועצה אחר לוותר על זכותו לטובת חבר אחר באופן שלחבר הראשון יהיו עשרים דקות ולא רק עשר דקות. אבל רק פעם אחת אפשר לוותר. לא יכול להיות מצב שכולם מוותרים לאותו חבר מועצה. זאת אומרת, המקסימום שיתכן מבחינת זכות דיבור זה עשרים דקות ולא יותר.

לעניין אופן קבלת ההחלטות והרוב בקבלת ההחלטות. רוב ההחלטות, אם לא כתוב במפורש בפקודת העיריות, מתקבלות ברוב של הנוכחים ולא ברוב של חברי המועצה. רוב הנוכחים הם הרוב המכריע לקבלת החלטה. למעט בנושאים שקשורים להקצאת קרקע, בנושאים של חוזים מסוימים שעליהם יאמר לכם במפורש שצריך רוב של כל חברי המועצה ולא די ברוב מחברי המועצה שנוכחים באותה ישיבה.

אם הקולות שקולים בהצבעה – ההחלטה איננה עוברת. בניגוד למה שקורה בועדה מקומית, שם אם רוב הקולות שקולים הרי שיש זכות עודפת ליושב

ראש הועדה להחליט. לא כך הם פני הדברים במועצה. אם רוב הקולות שקולים ההצעה או ההחלטה לא עברו.

כלי נוסף שיש גם לראש העירייה וגם לחברי המועצה זה להביא נושא לדיון חוזר. אני מפנה אתכם, זה תקנה מאד חשובה, זאת תקנה 49. ראש הרשות למעשה יכול אפילו תוך ארבעים ושמונה שעות לאחר שהתקבלה החלטה, או שלא התקבלה החלטה, לדרוש מהמועצה להביא את הנושא לדיון חוזר במועצה. חברי המועצה אינם יכולים לעשות את זה כדבר מובן מאליו. דרך אגב, פעם בשלושה חודשים אפשר להביא נושא לדיון חוזר. אבל שלושה חודשים הנושא לא ידון אם התקבלה החלטה מסוימת או אם נדחתה החלטה. אבל שוב, ברוב מיוחד של ארבעים אחוז מהחברים, אם יש חתימות של ארבעים אחוז מהחברים, אפשר לדרוש מראש העירייה להביא את הנושא לדיון או החלטה חוזרים במועצת העיר.

לעניין משך הישיבות. בדרך כלל ישיבת מועצה אמורה להיערך שלוש שעות, אלא אם כן הסתיימו הנושאים שעל סדר היום, ואז כמובן שאפשר לקצר את אורך שעות הישיבה. במידה וצריך זמן נוסף לניהול של ישיבה, לעבור לארבע שעות, אז צריך לקבל החלטה של רוב חברי המועצה, הסכמה שלהם.

אייל יוניאן : עד היום עבדנו הפוך, עד היום עבדנו לפי ארבע שעות.

בתיאור בראף : זה המצב. כשבנושאים של תקציב או בנושאים אחרים שחברי המועצה מוצאים לנכון לראות בהם חשיבות ראשונה במעלה אפשר לבקש מראש שרוצים שנושאים כאלה ידונו במשך חמש או שש שעות ולא להגביל לאותה הגבלה שקובעות התקנות. אבל זה רק בנושאים שבאמת מחליטים שהם ברומו של עולם.

פרוטוקול הישיבות. היום יש תמליל לישיבות המועצה ולכן הנושאים הם פחות מסובכים ואין ויכוחים רבים מה אמרתי ומה לא אמרתי, כי יש הקלטה לכל הנושאים האלה. חברי המועצה אמורים לקבל את הפרוטוקול של הישיבה הקודמת ארבעים ושמונה שעות לפני הישיבה שעומדת להתקיים, וזאת על מנת שהם יוכלו לעיין בו. ואם הם מוצאים לנכון לבקש

תיקון של פרוטוקול הם יכולים לפנות או לראש הרשות או למזכיר הרשות ולטעון שהדברים שנכתבו שם הם כן נכונים או לא נכונים. ואז כמובן שאפשר לבדוק את זה מול התמליל. במידה ואין השגות, עד לישיבת המועצה שמתקיימת הופך הפרוטוקול למאושר ושריר ואין עוד הזדמנות לבוא ולטעון שדברים שנאמרו שם לא נכונים, לא מדויקים וכו' וכו'.

זה באופן כללי הכלים ששמורים. כמובן שהדברים משתכללים כתוצאה מזה שמשתמשים בהם יותר. אבל חשוב לי לציין שמעבר לכלים האלה שחקוקים בחוק אין דברים נוספים שאפשר לאלתר אותם משום שכמו שעירייה יציר החוק וזה רשות מנהלית שיכולה לפעול אך ורק לפי הסמכה שהחוק נתן לה, כך גם מועצת הרשות המקומית. ולכן אתם די כבולים לד' אמותיו של החוק ולכלים שהחוק העניק לכם במסגרת התוספת לפקודת העיריות. אם יש לכם שאלות אני אשמח לנסות להשיב.

סיימון גולדמן: תוספת שלישי ל... את לא הזכרת את זה.

בתיאור בראף: אני ממש לא מעוניינת להסביר את זה.

יהודה בן-חמו: רק שתי הערות קטנות שאני רציתי להגיד, לפחות לגבי סדר הגשות הצעה לסדר. אנחנו לא התייחסנו בעבר לגודל הסיעה. קודמי לתפקיד מר יצחק ולד נהג להציג את ההצעות לסדר לפי סדר הגשתן. אני חושב שזה יותר פייר גם להתייחס לסיעות הקטנות. מי שיגיש ראשון, ראשון זוכה אחרון בוכה. זה יהיה הסדר.

הדבר השני, שאני בכל אופן לא ראיתי בעין יפה זה הורדת הצעה לסדר מסדר היום. יש זכות לרוב להוריד הצעות מסדר היום בתחילתו של דיון. המגיש של ההצעה מציג את ההצעה, לאחר מכן יש לראש העיר את הסמכות להעמיד את זה להצבעה, אם מקיימים בכלל דיון. אני אף פעם לא ראיתי את זה בעין יפה. אני לא מתכוון להשתמש בכלי הזה. אני מאד מאד מקווה שכל ההצעות לסדר יהיו כאלה פרודוקטיביות שאנחנו לא נצטרך להשתמש בכלי הזה. זה תלוי בכולנו, זה לא תלוי רק בראש העיר.

4. בחירת סגן ראש העיר:

יהודה בן חמו: במידה ואין שאלות נוספות לבתיה אז אני מבקש לעבור לסעיף הבא. הסעיף הבא זה בחירת סגן ראש העיר. אני מבקש להעביר לכל חברי המועצה את ההסכם הקואליציוני שנחתם עם סיעת המפד"ל ועם סיעת 'מעוף'. כמה מילים על ההסכם שנחתם. השבוע הזה נפגשו סיעת המפד"ל יחד עם סיעת 'מעוף' בראשותי. לשמחתי ולשמחת כל הנוגעים בדבר חתמנו על הסכם קואליציוני שמסדיר את ההתקשרות בין סיעת המפד"ל לבית תנועת 'מעוף'. אני רוצה להציג בפניכם את ההסכם הקואליציוני ולהעמיד להצבעה את סעיף 4. מי שרוצה לעיין בזה – בבקשה.

סיימון גולדמן: יהודה, לפני שאנחנו ממשיכים יש לי הערה. לדעתי, לצערי בני, אנחנו לא יכולים לדון בזה היום. אני מפנה אתכם לחוק הבחירות לרשויות מקומיות וגם לפרוטוקול של מועצה זו מתאריך 6.9.1999 ואני אצטט:

"ישראל מילוא: אני רוצה לקרוא פה את סעיף 45 א' לפרסום מסמכים תיקון תשנ"ה, 30/6/1998. נעשה הסכם בכתב בין הסיעות לבין חברי המועצה מסיעות שונות או בין חברי המועצה ובין סיעה בקשר לאחד מאלה: בחירת ראש הרשות המקומית, הרכב סיעות של מועצת רשות מקומית, צרוף חברי מועצה אחרי כינון המועצה, מינוי סגן ראש המועצה. ימסרו הצדדים את הנוסח המלא למזכיר הרשות המקומית תוך שלושה ימים מיום החתימה ולא יאוחר מארבעים ושמונה שעות לפני יום הבחירה. הצגת המועצה או הצבעת הדחה של חבר המועצה או של ראש הרשות לפי העניין, המזכיר ימסור את הנוסח האמור לחברי המועצה תוך עשרים וארבע שעות מהמועד שבו נמסר לו ההסכם".

אני רוצה להמשיך ולצטט: "כבר (באותה ישיבה): יש פה יועצת משפטית, בוא נשמע את דעתה. יהודה בן-חמו (באותה ישיבה): אני חושב שזה לא מכובד (הוא מדבר ליצחק ולד) שתנהג במועצה כפי שאתה מנסה עכשיו ותנהג לפי רוב קואליציוני ולא לפי החוק. יהודה בן-חמו (באותה מועצה): אני

אומר במשפט אחד. אני שמעתי את חוות הדעת של היועצת המשפטית והיא לא סותרת את מה שישראל מילוא אומר".

אני יכול להמשיך ולהמשיך. עמוס גבריאלי, בני כברה, כולם הסכימו לפני שלוש-ארבע שנים, ב-1999, והחלטה הזאת באמת נדחתה ולא דנו בזה. ולמה? וכי למה? כי ההסכם הקואליציוני הזה שמובא לנו עכשיו פה, אני לא יודע מה כתוב פה, אם אתם רוצים אנחנו יכולים לשבת ולקרוא. אבל כתוב בפירוש עשרים וארבע שעות לפני הדיון. מזכיר שלושה ימים אחרי, אבל הוא צריך להעביר את זה ארבעים ושמונה שעות לפני הדיון. בואו נגיד שכתוב פה שאנחנו צריכים ללבוש כיפות בדיונים. סתם לדוגמא. האם אני צריך להצביע בעד או לא? עם כל הכבוד,

(כולם מדברים ביחד)

גיא בן-גל: השאלה אם ההסכם נחתם ב-7 בינואר.

(כולם מדברים ביחד)

גיא בן-גל: למועצה הוא כנראה הוגש בזמן, אבל לנו לא.

יהודה בן-חמו: אני מבחינתי, כל מה שנאמר, אם זה הפרוטוקולים, מה שמחייב. צריך למסור לכם עשרים וארבע שעות לפני הישיבה, ולא ארבעים ושמונה שעות. לא נעשה, אנחנו דוחים את הנושא הזה לישיבה הבאה, אלא אם כן תהיה פה הסכמה פה אחד שנעלה את זה עכשיו. אם יש פה הסכמה פה אחד שהנושא יועלה – אני אעלה אותו. אם יש סייג אחד למישהו מכם – אני לא אעלה אותו. בבקשה.

סימון גולדמן: יש לי הצעה נוספת. ישיבה שלא מן המניין.

יהודה בן-חמו: אני מעלה את זה עכשיו. או בישיבה הבאה שאנחנו נחליט מתי, או שעכשיו בפה אחד. במידה ואין פה אחד לא נעלה את זה היום. אין לי שום בעיה. זה היה צריך להיות עשרים וארבע שעות לפני הישיבה היום. הייתם צריכים לקבל אותו. נעשתה טעות, טעות שלי. אני מבקש לקבל הסכמה של פה אחד. במידה ולא – נעלה את זה בישיבה הבאה. אם יש למישהו התנגדות אז אני לא אעלה את זה.

עמוס גבריאלי: יש לי התנגדות.

יהודה בן-חמו: הנושא הזה נדחה לישיבה הבאה.

החלטה מס' 5: מחליטים לדחות נושא בחירת סגן ראש העיר לישיבה הבאה.

5. בחירת ועדת הכספים:

יהודה בן-חמו: אני מבקש לעבור לסעיף הבא. יש פה מישהו חסר מחברי המועצה? מי? אני רואה היום במסירת ההסכם הקואליציוני כנמסר, למעט איציק יואל שיקבל את זה בדואר. בחירת ועדת כספים. אני מבקש להביא לאישור המועצה את בחירת ועדת הכספים. למעשה, הרכב שמחייב אותנו היא התייחסות למרבית הסיעות, לא לכלל הסיעות. צריכה להיות נציגות לאופוזיציה. עדיין אין אופוזיציה, עדיין אין קואליציה. זה בהליכים של קרימת עור וגידים. יחד עם זה אני חושב שצריך להיות נציגות של מרבית הסיעות. הסיעות הבודדות יש אתן בעיה כלשהי. אנחנו מתנהלים בצורה כזו שחלק מהבודדות יהיו בוועדת הכספים וחלק יהיו בוועדת המשנה. אני מציע הצעה לפי מפתח של אחד וחצי חברים נציג. זאת אומרת, סיעת 'מעוף' שלושה חברים, סיעות הליכוד והעבודה שני חברים, המפד"ל ושינוי חבר, וסיעתם של רינה פז ואבינועם גרנות חברות בוועדת הכספים. שהבודדות האחרות שלא קיבלו את ייצוג בוועדת הכספים יקבלו ייצוג בוועדת המשנה. אם יש למישהו הצעה אחרת אני אשמח לשמוע.

אמיר גבע: כמה חברים זה בסך הכל?

יהודה בן-חמו: אחד עשר חברים.

שמעון פרץ: לי יש השגה לפחות. בקדנציה הקודמת אני מבין שהיו שתי סיעות יחיד, ושתי סיעות היחיד האלה היו. ועדת כספים זו ועדה שהיא חשובה לכולם, חשוב שכל אחד ישתתף בה. הסיעות הבודדות לדעתי צריכות להיות בפנים. וכל מי שיש לו עוד, נגיד לכם חמש תקבלו שניים, מי שיש לו שניים שיקבל אחד. אבל אין כזה דבר להשאיר סיעות בחוץ, בוועדת הכספים במיוחד שזה הדבר המכריע של התקציב.

אבינועם גרנות : יש הגבלה על מספר החברים בחוק?

יהודה בן-חמו : אין אפשרות להתרחב. יש את המינימום ואנחנו צריכים ל, בקדנציה הקודמת התחלנו עם מספר מועט ולאחר מכן זה התרחב עד לאחד עשר. עוד שניים זה כבר שלושה עשר, זה כבר שני שלישי מחברי המועצה. חלק לא מגיעים גם.

שמעון פרץ : שמה נקבעים כל הדברים, בועדת כספים כל הבנייה של כל התקציב.

יהודה בן-חמו : כל חבר מועצה יכול להשתתף בועדת הכספים כמשקיף.

שמעון פרץ : בסדר.

יהודה בן-חמו : יש למישהו הצעה נוספת?

קובי אוחיון : כדי שגם הסיעות יחיד יקבלו ייצוג, אין לנו בעיה שהסיעה של החמש תהיה שניים וכל יתר הסיעות נציג אחד.

עמוס גבריאלי : יש הסכמה לזה. סיעה של שלוש תיתן אחד, שכולם ישתתפו בועדת הכספים. נראה לא ראוי שסיעות יחיד מסוימות כן יהיו וסיעות יחיד אחרות לא יהיו. מבחינתנו אנחנו מוותרים על אחד, אם הליכוד מוותר אז אין בעיה עם זה.

שמעון פרץ : זה שבת אחים גם יחד.

יהודה בן-חמו : אני מציע הצעה מתוקנת לאור ההצעה של עמוס גבריאלי. אני מציע שלושה עשר חברים כשהמפתח יהיה כמו שאמרתי קודם עם נציגות אחד לכל הבודדות. בסדר?

יפתח אלגוב : אני מתנגד.

יהודה בן-חמו : יש לך הצעה אחרת או שאתה מתנגד לזה?

יפתח אלגוב : ההצעה צריכה להיות הוגנת. אם אחד יקבל אחד אז גם שלושה יקבלו שלושה.

עמוס גבריאלי : במצב כזה ה... בעצם תשכפל את עצמה בכל ועדה. זה לא הגיוני. רוצים הרי לעבוד, אז בעבודה

יפתח אלגוב : אני לא רוצה שיקבע פה כלל, כמו שהיה בקדנציה הקודמת, שכל סיעת בודד תהיה בכל הועדות. אני לא מסכים לזה.

עמוס גבריאלי: יפתח, תן לעזור לך. כולנו מכירים את ההתלהבות בתחילת הקדנציה. ההצעה של יהודה יותר טובה.

(כולם מדברים ביחד)

יהודה בן-חמו: אני חושב ששני שלישי בועדת הכספים זו ועדה גדולה.

דובר: קודם היו אחד עשרה ובקושי התנהלו.

דובר: שלוש עשרה זה יותר מדי.

יהודה בן-חמו: בקדנציה הקודמת התנהלנו עם אחד עשר חברים בועדת הכספים מתוך עשרים ואחד. פה אני מציע שיהיה אחד עשרה מתוך תשע עשרה, שזה יותר מהקדנציה הקודמת. לדעתי זו הצעה טובה יותר. את השניים האחרים, אני לא חושב שיהיה להם ייצוג, עמוס. קודם כל, יכול להיות שזה יתרחב במשך הזמן כמו שפעם שעברה התרחבנו, ויכול להיות שלא. אבל יש ייצוג גם בועדת המשנה שזה ועדה לא פחות חשובה, לדעתי. וחוף מזה, כל ההחלטות של ועדת הכספים מגיעות ממילא למועצת העירייה. וכל חבר שרוצה להגיע להציג נושא, להתבטא, לנסות להשפיע – הוא משפיע על ועדת הכספים.

עמוס גבריאלי: אף חלוקה מתמטית לא מסבירה מדוע בסיעות יחיד יש חלק שיהיו בפנים ויש חלק שיהיו בחוץ. אם המפתח הוא מפתח מתמטי, סיעה של חמישה שווה ככה ושלושה שווה ככה, אז סיעות יחיד כולן שוות אותו דבר.

אייל יוניאן: אז להוציא את הכל.

עמוס גבריאלי: אייל, אלה שתי ההצעות שפותרות את הבעיה. אחת, אנחנו מוכנים לוותר על נציג כדי שכולם יכנסו. בואו נגיד לחבר'ה שלא יודעים פה מה זה ועדת הכספים. הועדה הזו זו ועדה שבה דנים לעומק לגבי חלק מהדברים או כל הדברים כמעט שעולים לשולחן המועצה. עד שמגיעים לשולחן המועצה הדבר מתבשל בועדת הכספים. אי אפשר לזלזל, זאת בעצם הנהלה, יש לה משמעות. אני אין לי שום אינטרס כזה או אחר שכל אחד מהיחידים לא יהיו, זה לא נכון. יש פה שתי אפשרויות.

אייל יוניאן: אנחנו בתוך עמנו יושבים. ואתה יודע שאחת הבעיות, בלי להתייחס רגע למבנה המועצה הספציפי הזה. הרי אחת הבעיות של השלטון זה שאתה

מתפשט ליותר מדי גופים ואז אין לך את היכולת לרכז את הדברים ולקחת החלטות כגושים. אנחנו יודעים את זה. זה קורה גם במדינה וזה קורה גם כאן. יותר מדי סיעות. בכל מקרה הדברים מגיעים למועצה. אם שמעון ירצה לקחת חלק מדיוני התקציב הוא יכול לבוא, כי ברמת ההבנה והמודעות הוא יכול להיות בועדת התקציב, וברמת ההצבעה הוא ישב במועצה. נכון כן לתת את הייצוג ל... בועדת הכספים לאורגנית של תשעה, זה בעייתי ברמת העבודה, לא ברמת ה...)

(מדברים ברקע – לא שומעים)

שמעון פרץ: רבותי, בשנה שעברה הגיעו גם ארבעה וגם חמישה לועדת הכספים שהיו בה אחד עשרה. אל תתרגשו, תשים שלוש עשרה, הרי יגיעו תמיד חצי. הרי לא מגיעים כולם.

(כולם מדברים ביחד)

יהודה בן-חמו: חברים, אני מבקש להעמיד להצבעה את ההרכב שאמרתי בתחילה. אי אפשר למצות את המקסימום, עמוס, אין מה לעשות. לפי המפתח שלנו הסיעה שלנו מפסידה, כי אם לפי אחד וחצי נציג אז אנחנו מפסידים, אין מה לעשות. אנחנו נעמיד את זה להצבעה. שלושה עשר חברים לטעמי זה יותר מדי. להשיג קוורום של שבעה אנשים, לחכות כל ישיבה לקוורום זה מסרבל. אני מבקש להעמיד את זה להצבעה כפי שהצגנו בהתחלה: סיעת 'מעוף' שלושה נציגים

עמוס גבריאל: יש הצעה נגדית אבל.

יהודה בן-חמו: תגישו. סיעת ליכוד ועבודה שני נציגים, מפד"ל ושינוי נציג אחד, רינה ואבינועם נציג אחד. זו ההצעה.

שמעון פרץ: איך אתה נותן לאבינועם אחד, כשפה אתה נותן לארבעה אחד. איך זה יכול להיות?

יהודה בן-חמו: אתה רוצה להגיש הצעה אחרת – אתה יכול. שמעון, אני צריך נציג אחד לאופוזיציה. אין פה חובת נציגות לכל הסיעות. החוק אומר תן נציגות

לאופוזיציה. יש פה נציגות לאופוזיציה לעת עתה, ונעלה את זה להצבעה, אין שום בעיה.

שמעון פרץ: אני רוצה להיות שותף.

יהודה בן-חמו: כל אחד יוכל. עמוס, בבקשה, רצית להגיש הצעה נגדית. עמוס גבריאלי: אני חוזר להצעה הראשונה, לפני שהצעת את ההצעה שלך. שאומרת שאתם שניים, אנחנו אחד, ואז נותנים אפשרות לסיעות יחיד להיכנס לוועדת הכספים.

יהודה בן-חמו: יש עוד הצעות? אני מבקש להעמיד להצבעה. מי בעד ההצעה הראשונה שהצעת לפי המפתח שאמרתי?

הצבעה:

בעד: אייל יוניאן, רינה פז, בוקי צייש, אברהם מולה, אבינועם גרנות, בני כברה, משה אבן-חן, טל קוגמן, גיא בן-גל, סימון גולדמן, אמיר גבע, יפתח אלגוב.

נגד: עמוס גבריאלי.

נמנע: ד"ר זיידנברג, יעקב אוחיון, יואל ברוך.

החלטה מס' 6: מחליטים כי חברי ועדת הכספים יבחרו על פי מפתח של נציג לכל מנדט וחצי שבמועצת העיר.

5. אישור תב"רים:

יהודה בן-חמו: אני מבקש לעבור לסעיף הבא, לסעיף אישור התב"רים. בטרם אישור התב"רים אני מבקש מדני בוסטין שיתייחס להערה של ד"ר סיימון גולדמן בנושא של המשיכות יתר. בבקשה דני.

דני בוסטין: טוב, בעצם אני אמרתי גם בישיבה הקודמת ואמרתי גם לסיימון בפגישה שהייתה לי אחריה שאני בעצם ביקשתי לחלק לכם שלושה דפים. דף אחד היה מסמך שפניתי למשרד הפנים לאשר משיכות יתר שהן בסמכות המועצה, והמועצה מוסמכת לאשר משיכות יתר עד לגובה של חמישה אחוז מהתקציב.

מאחר והיינו בתקופה של גבול של תחילת שנת כספים ביקשתי את זה כבר בספטמבר כדי להיות מוכן לתחילת שנת הכספים. את זה פשוט לא חילקו לכם. זה בעצם בינתיים גם אושר, אחרי שאושר פה גם אושר על ידי משרד הפנים על פי חלוקה בין בנקים באותה מתכונת שהייתה בשנה קודמת. זה ה-16 מיליון בהיקף של חמישה אחוז בסמכות המועצה.

אני גם סיפרתי לכם שמעבר לזה, כתוצאה מהמצוקה שלנו מבחינת עומס הגירעון והטיפול בנושא של חוסר היכולת לפרוע תשלומים, אז קיבלנו ממשרד הפנים באישור מיוחד של מנכ"ל משרד הפנים הלוואה מיוחדת, אשראי לטווח קצר של עוד 10 מיליון, שזה בעצם היו המסמכים ששלחתי אליכם. אחד על חמישה מיליון מאוצר השלטון, והשני על חמישה מיליון מ, סיימון גולדמן: דני, סליחה. השאלה מאד פשוטה. נכון ליום האישור של המועצה, האם בבנק

היה את המינוס הזה או שזה היה מינוס נוסף מעבר למה שהיה? כן או לא?
דני בוסטין: זה מסגרת משיכת היתר שעליה אנחנו עובדים. אמרתי את זה גם באותה ישיבה. זה יכול להיות פעם חמישה מיליון פחות, פעם שני מיליון פחות. כרגע, למשל, אנחנו עומדים בעשרים וחמש שלוש מאות. כלומר, בסך הכל אי אפשר להגיד שאנחנו בדיוק בעשרים ושש כל הזמן. כי הרי העסק הוא נכנס כסף ויוצא כסף. מסגרת משיכה מאושרת, מאושר כבר יותר משנה אחורה.

סיימון גולדמן: סליחה, היו עשרה מיליון, נוסף לזה נוספו עוד שש?

דני בוסטין: לא, היו שש עשרה.

אייל יוניאן: היו עשרים ושש. נכון ליום שאנחנו באנו להצביע כבר הייתה משיכת יתר מאושרת בבנק עם אישור של משרד הפנים של עשרים ושש. בפועל, המשיכת יתר זה המקסימום שאתה יכול לקחת. הוא אומר שנכון להיום אנחנו בעשרים וחמש מאות שלוש מאות, זאת אומרת שנכון להיום אתה מנצל כמעט את הכל. כשאנחנו באנו כבר זה קיבל את אישור משרד הפנים. רק המועצה, ובגלל שלא היה תקציב כנראה, לא הודיעו את זה בכלל למועצה. אנחנו בעצם באנו ונתנו חותמת של משהו שכבר בדיעבד. זה מה שאני הבנתי.

ולכן כשאתה הגשת את ההצעה לסדר הזאת אני הבנתי כמוך, ואני הופתעת.

אבל אני מבין את זה כמו שהבנתי.

דני בוסטין : בסדר? יש עוד שאלות? עוד ניתקע בדברים האלה בעתיד.

אבינועם גרנות : אני רוצה להבין. הייתה פה הבהרה. זה הכל מתקיים כדיון בבת אחת או על

כל סעיף בנפרד?

יהודה בן-חמו : לא, זאת הייתה רק ההתייחסות לשאלה על משיכת יתר.

אבינועם גרנות : ומה עכשיו הסדר, עוברים סעיף סעיף?

יהודה בן-חמו : עכשיו סעיף סעיף תקבלו הסבר מדני. בבקשה דני.

דני בוסטין : טוב, אנחנו פה מחזיקים רשימה של תב"רים. קודם כל, אני לא יודע, הנושא

של, תב"ר זה בעצם תקציב. אני אומר למי שפשוט לא יודע. העירייה או כל

רשות מקומית בעצם יש לה תקציב רגיל שזה התקציב השוטף של הפעילות

שלה שהוא מתאשר מדי שנה. ויש תקציב פיתוח שזה תקציב שמתאשר פיר

פרויקט. ואנחנו מקווים להגיע גם למצב שצריך להיות בכל רשות מתוקנת

שהוא מאושר כתוכנית פיתוח אחת לאורך זמן, ויותר משנה. תב"ר בודד

שהוא פרויקט הוא נגזר מתוך תוכנית פיתוח והוא חי לאורך יותר משנה ככל

שנזקקים כדי להשלים את העבודה שלו. וזה בשונה מתקציב רגיל שנגמר

בסוף חודש דצמבר.

אנחנו פה מדברים, עד שיוגשו התקציב הרגיל ותוכנית הפיתוח שאנחנו כן

רוצים להגיש אותה. ואני אומר פה בסוגריים, עד היום לא הגשנו תוכניות

פיתוח משום שאין טעם להגיש תוכניות פיתוח כשאין מאיפה לממן ולבצע

הוצאות.

עד לאותו אישור של תוכנית פיתוח, ובהמשכו גם תב"רים מתוכה שיגזרו

ממנה, אנחנו מטפלים בתב"רים שהם דרושים בעיקר למחלקת הנדסה, לאגף

ההנדסה, וגם על פי איזה שהם הקצאות שקיבלנו מגופים חיצוניים.

כל תב"ר זה בעצם אישור של תקציב שמחויב לעבור כהחלטת מועצת עיר.

כמו התקציב הרגיל גם תב"ר חייב לעבור לאישור משרד הפנים. בזה שאנחנו

מאשרים אותו פה לא נגמר הסיפור. הוא הולך למשרד הפנים ושם צריך לקבל את התוקף שלו. כל עוד לא נחתם שם למעשה הוא לא תקציב מאושר. עמוס גבריאלי: דני, תסביר רק דבר אחד בעניין הזה. זה חשוב. אנחנו כל פעם נזכרים מפי הגזבר ואחרים שאנחנו לא הערכאה הסופית. יש בזה נחמה מסוימת כי יש גוף יותר חכם שמבקר אותנו. דה פקטו, הפרויקטים האלה מאושרים על ידי משרד הפנים. אני לא זוכר שאתה באת אלינו ואמרת לנו בחמש שנים של קדנציה שתב"ר שאישרנו לצורך א' ב' ג' הוא לא היה, ואני גם לא שמעתי. לא אושר על ידי משרד הפנים. אותו דבר גם לא בנפח או בכמויות כאלה משמעויות. אז למעשה ההחלטה של המועצה היא החלטה שמסיימת את העניין הזה.

דני בוסטין: התשובה היא לא. ההחלטה מסיימת ברוב המקרים שבהם יש מקור מימון חיצוני מאושר בכתב. כשמשרד הפנים רואה אסמכתא להתחייבות חיצונית – זה ללא ספק עובר. כל זמן שזה תלוי באיזה שהן הכנסות עתידיות – הנושא נבדק. אני אתן לך דוגמא. במועצה הקודמת אושר פה תב"ר לנושא הפארק על חמישים מיליון שקל. משרד הפנים לא אישר חמישים מיליון שקל. זאת דוגמא.

נושא של התב"רים שעומדים פה לפנינו.

א: תב"ר בנושא תכנון ומדידות אב:

התב"ר הראשון זה נושא תכנון ומדידות אב, קוראים לו. היעוד שלו זה לאפשר לאגף ההנדסה לקדם תוכניות עבודה, לבצע מדידות ולהגיב בצורה מהירה, להיות מוכן ולהיערך בזמן לכל מיני עבודות פיתוח שיבואו בעתיד. כולל תוכניות שמתקשרות לתב"רים שיאושרו בעתיד. בהחלט יכול להיות שאנחנו נערכים באיזה שהם תוכניות שקשורות לעבודות תחבורה כדי להגיש אותן למשרד התחבורה. ברגע שמשרד התחבורה מאשר אותן הוא גם מאשר את מרכיב התכנון ואז אנחנו מעבירים את הוצאות התכנון מהתב"ר הזה שזה מין מחסן לתב"ר הייעודי וממשיכים להשתמש בתב"ר הזה כדי לקדם נושאים נוספים. זה המבט קדימה שמאפשר התב"ר הזה.

במקרה הזה מדובר פה גם על נושאים שהיו פה במועצת העיר בעבר, שזה נושא משפטי, יעוץ משפטי שמתקשר לאישורי תב"ע, זה נושא של יעוץ וירידות ערך שצריך לקחת עבור שמאים או כל מיני גורמים כאלה כדי לטפל בזה בצורה דחופה. וזה היערכות לקראת משפטים, תביעות, ייצוג בנושא של אישורי תב"ע. וכמובן, כמו שאמרתי, נושא של עבודות שלדעת העירייה להכין או להיערך לביצוען בעתיד ולהגיש אותן לגורמים מממנים. זה דבר שלדעתי חשוב ממדרגה ראשונה.

רינה פז: יש פירוט של תוכניות?

עמוס גבריאל: פירוט התוכניות שאתה נותן לו שקל. אייל, יש לך פירוט של התוכניות האלה?

אייל יוניאן: לי יש הערה אחרת על זה.

דני בוסטין: תראה, כמו שאני אומר, הנושא הזה בעיקרו, היתרון שבו שאי אפשר לתכנן אותו מראש. זה תב"ר שהוא מהווה איזה שהוא מחסן כזה שמאפשר מסגרת ראשונית שאפשר ממנה להיערך לעבודה בעתיד. אם אתה לא מתכנן היום לא תקבל תקציבים בעתיד. חייב להיות תב"ר כזה. הוא היה גם בעבר. פשוט התב"ר הקודם הסתיים ואנחנו מבקשים לחדש אותו. ההיקף שלו הוא קצת יותר גדול בגלל הנושאים של צפון בן-יהודה ששמה היערכות היא, אני לא יכול לרדת לפרטים, זה יותר מהנדס העיר כי הוא בעצם השולט בהוצאות האלה.

ברוך צייש: אישרת את התב"ר. האם הסעיפים שבו חוזרים למועצה אחר כך לאישור או שהם אחר כך רצים בפני עצמם?

דני בוסטין: כל שמדובר בעבודות שכתוצאה מהתכנון שמתבצע פה אחר כך הופכות להיות עבודות שהולכות לביצוע על ידי מימון חיצוני – עושים להן תב"ר חדש. אישרת נניח, במקרה הזה נערך מהנדס העיר לכל מיני עבודות בנושא תחבורה. משרד התחבורה מאשר תוכנית ומאשר תקציב לביצוע. באותו רגע אנחנו עושים תב"ר שמאשר גם את התכנון וגם את הביצוע שלו. ואז מוציאים את הכסף מפה ומעבירים אותו למקום ששם הוא צריך להיות.

קובי אוחיון : אבל בינתיים אתה מנצל

דני בוסטיין : אני מנצל בינתיים את זה

קובי אוחיון : להזמנות.

דני בוסטיין : בדיוק ככה.

אבינועם גרנות : אני רואה הבדל עקרוני בין התב"ר הראשון והשני.

דני בוסטיין : השני עוד לא דיברנו עליו.

אבינועם גרנות : לא, אבל אני רוצה להסביר את עצמי. קודם כל, אני אישית מאד בעד לקדם תוכניות בעיר. ואם זה תחילת הדרך שזה הולך לקדם תוכניות חשובות אז לא הייתי רוצה שמועצת העיר תהיה המעכבת. מצד שני אני רואה פה תב"ע על צפון בן-יהודה. אנחנו מאשרים פה תב"ר לנושא שלא התקיים עליו עדיין דיון ציבורי. אנחנו מדברים פה על רובע שלם. בכלל, איך הוא הולך להיראות, מה הולך להיות שם, מה אנחנו כנציגי ציבור רוצים שיהיה שם. בניגוד למספר 2 שזו תוכנית מאושרת פה אנחנו מדברים על פיתוח עתידי של העיר בקנה מידה אדיר. זה ההבדל בין השניים.

לא שאני נגד התב"ר, אבל אני חושב שהסדר, ואת זה אני מצביע יותר לראש העיר. הסדר, זאת אומרת, אפשר לאשר את התב"ר, זה לא מפריע. אבל צריך להירשם לדעתי בפרוטוקול שצריך להתקיים פה או בפורום יותר רחב דיון על התפתחות העיר כלפי צפון. מה יהיה שם, כן תהיה שם בנייה לגובה, צריך שם בית ספר, לא צריך בית ספר, האם הפארק ימשיך לכיוון ההוא, לא ימשיך לכיוון ההוא. אלה הם דברים שהמתכננים האלה שמקבלים עכשיו כסף, או שלא יצטרכו לתכנן פעם שנייה, או שהם יקבלו הנחיות ממועצת העיר.

יהודה בן-חמו : אבינועם, אני אתייחס לתקציב שהועבר עכשיו לא אחכה לשאר התב"רים. מה שקורה עם צפון בן-יהודה. צפון בן-יהודה היה הליך משפטי לעיריית כפר-סבא. בהליך המשפטי הגיעו לפשרה שתוך שלושים ושישה חודשים עיריית כפר-סבא מתחייבת להגיש תוכנית אב לבן-יהודה ולאחר מכן להפקיד אותה בועדה המחוזית. בכדי שנתחיל להתקדם בנושא של התכנון, בנושא של המדידות, אנחנו חייבים לקחת את התב"ר הזה על מנת לתכנן את המקום.

אין ספק, אותו פורום צריך להתכנס, אבל בכובע אחר, בכובע של המליאה לתכנון ובנייה, שתדון בכל נושא תכנון צפון בן-יהודה. יהיה דיון מקיף בנושא הזה עם כל הפרטים, ירידה לפרטים הכי קטנים. אבל זה יהיה עם הצוות ההנדסי יותר של העירייה ולא עם הפורום של מועצת העירייה. בגלל זה הנושא מובא לכאן בדחיפות, מכוון שכבר חלפו יותר מתשעה חודשים מאז הסכם הפשרה ועדיין לא נעשה מאומה בנושא של תכנון, בנושא של מדידות, בנושא של חלוקת השטחים שמה. וההנדסה משוועת לתב"ר הזה בכדי להתחיל להתקדם, כדי שנעמוד בהתחייבויות שלנו שתוך שלושים ושישה חודשים נעמוד בכל התוכניות שאנחנו רוצים להגיע. בבקשה.

אייל יוניאן: יהודה, ברשותך עוד שאלה. אבל השאלה פה האם תחילת העבודה כאן בעצם זה משהו שאני מבין שהוא הרבה יותר תשתיתי, והוא לא יקבע עובדות לפני שיש החלטות במליאה.

יהודה בן-חמו: ברור, ברור.

אייל יוניאן: זו הצהרה שהיא צריכה להיאמר, כי היא חשובה.

יהודה בן-חמו: ברור.

אייל יוניאן: זה התשובה בעצם, כי אני מסכים עם מה שאתה אומר. אם התב"ר הזה זה בעצם עורכת עבודה תשתיתית מדידתית הרבה לפני שמקבעים דברים כאלה ואחרים שהם בלתי הפיכים, שזה בעצם מה שהולך להיות לפי מה שאני מבין – אז זו התשובה בעצם למה לנו, כי אני מסכים עם אבינועם שזה יובא למליאה.

ב: תב"ר עבודות פיתוח בשטח האוניברסיטה:

דני בוסטיין: התב"ר השני הוא תב"ר שמתקשר לנושא של פיתוח. הפיתוח הזה מקורות המימון שלו, וזה תמיד בכל תב"ר צריך להציג מקורות מימון. מקורות המימון שלו זה השתתפות בעלים. זה אותם כספים שהתושבים במקום משלמים כהיטלים. מדובר על שטח האוניברסיטה. אני מניח שאתם מכירים. זה נושא שכבר מתגלגל הרבה הרבה זמן.

אבינועם גרנות: כולם בטוחים שהולכים להקים אוניברסיטה.

דני בוסטין : לא. שטח האוניברסיטה זה שטח שהיה בבעלות ועובר ועוד לא עבר וכן יעבור. בעיקרו של עניין השטח הזה זה שטח שיוקמו שם כחמש מאות ומשהו יחידות דיור, חצין על קרקע שתהיה של העירייה, חצין על קרקע של האוניברסיטה. האוניברסיטה מאד מעונינת בקידום הנושא. היא כבר התחילה לשלם על חשבון ומצפה מהעירייה שתקדם פיתוח של השטח הזה. יש כמובן, היו דיונים במועצה הקודמת מי יבצע את העבודה. האם זה יהיה החברה הכלכלית או העירייה. עד שהדברים האלה יגיעו לכלל החלטה צריך להתחיל בביצוע העבודות. מהנדס העיר בעצם מבקש לאשר תב"ר שיאפשר לו להתחיל ביצוע עבודות.

רינה פז : לי יש שאלה בנושא הזה, שאלת הבהרה. באמת בקדנציה הקודמת בישיבה אחת האחרונות העלנו את הנושא של מתחם האוניברסיטה. ואז נאמר שיש בעיה משפטית שעוד לא נפתרה ולכן גם אמרנו שזה עובר לחברה הכלכלית שבינתיים יתחילו להכין, אבל אי אפשר עוד לעשות שום דבר עד שלא תיפתר הבעיה המשפטית. אני רוצה לשאול את בתיה האם נפתרה הבעיה המשפטית? אם כן, אז אין שום בעיה. ואם לא, האם אנחנו יכולים להתחיל מחר בפיתוח אם אין אישור בכלל?

דני בוסטין : זה לא קשור לבעיה המשפטית, זה לא קשור. זה מדובר בפיתוח בשטחי ציבור.

בתיה בראף : הנושא המשפטי לא היה נושא משפטי שקשור לעיריית כפר-סבא. הנושא המשפטי היה נושא שלהביא לידי רישום על שמה של עיריית כפר-סבא את יחידת הקרקע. ובנושא הזה הנושאים עדיין לא נפתרו. אבל זה לא קשור בכלל לעצם העובדה שאפשר להתחיל בפיתוח של כל האזור.

יהודה בן-חמו: כמו שדני אמר, רינה, הנושא של שטח האוניברסיטה חציו הולך לאוניברסיטה וחציו לעיריית כפר-סבא. בינתיים האוניברסיטה שילמה לעיריית כפר-סבא את כל ההיטל השבחה וכל הכספים האלה נמצאים בקופת העירייה. אנחנו עלולים

דובר : מה, זה כבר שולם?

דני בוסטין : לא, לא, חלק. שילמו מקדמות.

קובי אוחיון : יהודה, תעלה להצבעה כל תב"ר בנפרד.

יהודה בן-חמו : לכן הכספים האלה נמצאים בעיריית כפר-סבא והאוניברסיטה בצדק דורשת על הכספים שהם שילמו דורשת את הפיתוח. אני מקבל את ההצעה של קובי. סיימת את התב"ר השני?

אייל יוניאן : יש לי הערה, לפני ההצבעה, הצעה לסדר על ההצעה הזאת שלך. אמרה רינה בין השורות שהייתה בזמנו, ועדיין, השאלה האם החברה הכלכלית תבצע את זה או האם עיריית כפר-סבא. אני מבין, וזה חשוב שחברי המועצה גם יבינו את זה, שגם אם היום אני מאשר את התב"ר הזה, אנחנו מאשרים את התב"ר, זה עדיין לא פוסל או מבטל את האפשרות שבסופו של יום החברה הכלכלית תעשה את זה. וזו השאלה. כלכלית עדיין לא נבחנה הסוגיה, כאן על השולחן הזה, האם נכון לנו כעירייה שהחברה הכלכלית תעשה את זה או שאנחנו נעשה את זה. והשאלה שלי : האם היום ההחלטה על התב"ר קובעת עובדות.

דני בוסטין : ההחלטה על התב"ר לא קובעת עובדות אלא אם יוצאים במכרזים. אם יוצאים במכרזים, מחייבים קבלן לעירייה, אז באופן תיאורטי אפשר למצוא אחר כך, להסתדר עם החברה,

קובי אוחיון : דני, אם אתה מעביר לחברה הכלכלית יכול להיות שהיא מממנת את זה ...

דני בוסטין : היא לא מממנת.

קובי אוחיון : למה לא מממנת?

דני בוסטין : כי זה ממקור מימון ... זה כבר בין החברה לעירייה.

עמוס גבריאלי : יהודה, יש לי הצעה לסדר בעניין התיאום. יושבת פה מועצה חדשה, יש פה כמה תוכניות שהן תוכניות שהמשמעות שלהן לכפר-סבא היא משמעות שאי אפשר אפילו להעריך אותה כאן. לא רק הכספית אלא גם האורבנית. זה לא אחראי שאנחנו כמועצה חדשה יושבים פה כרגע וחוזרים על טעות שיהודה, בחכמתך אתה ציינת את זה כשהיית בקדנציה הקודמת לא פעם ולא פעמיים. אנחנו פה הולכים ומאשרים תב"רים של חמישה מיליון שקל שאני בטוח

שהם נכונים, אבל יש בהם רכיבים בהם שאף אחד מאתנו לא יודע מה הם. התב"ר מתייחס לתוכנית אחת שיש לה כל כך הרבה מורכבויות. נתחיל באוניברסיטה. המשמעות היא של הייעוץ המשפטי, שזו גם בעיה. המשמעות של איך תיבנה, מה סוג הדירות. אלף ואחד דברים. דני, תן לי.

(כולם מדברים ביחד)

עמוס גבריאלי: למען הסדר הטוב, אתה רוצה לאשר תב"רים לשני פרוייקטים כל כך משמעותיים – המינימום הוא להסביר מהו כל פרוייקט ב-capacity, בכובע של ועדה מקומית. שהפורום הזה שמצביע על תקציב בלתי רגיל של חמישה מיליון שקל, שנשמע טוב, כולם רוצים לפתח, ידע על איזה תוכנית, מה ההשלכות שלה, איפה זה בדיוק, אם יש צווים שיפוטיים, אין צווים שיפוטיים, מה הלוי"זים. וגם יקבל פירוט מהו התב"ר. לפחות שנקבל באמת, יהודה בן-חמו: קיבלתי. אני מבקש לעבור תב"ר תב"ר. תבקש בבקשה מבני להיכנס, שלא יגיד שלא קראנו לו להצבעה.

אני מבקש להעמיד להצבעה תב"ר תב"ר. לגבי התב"ר הראשון שהוא שנים וחצי מיליון ש"ח. הסברתי קודם את הדחיפות של העניין. אנחנו לא הולכים לא לבנות בצפון בן-יהודה, אנחנו לא הולכים לאשר שום תוכנית בנייה. כל התוכנית המפורטת של צפון בן-יהודה העתידית תובא לדיון במליאה לתכנון ובנייה. כרגע בכדי להתקדם, בכדי להכין הצעות קונקרטיות, יש כרגע הצעות שנמצאות במשרדי אדריכלים שהם צריכים לבוא לדיון במליאה. עדיין לא אושר מאומה בנושא של

עמוס גבריאלי: אתה הולך להתקשר ואתה כן תאשר.

יהודה בן-חמו: אני לא אאשר. זה הצעות תכנון. עמוס, אתה רוצה לשמוע עד הסוף? אנחנו הולכים לעשות הצעות תכנון שיובאו לאישור. אתה נותן לשלושה-ארבעה משרדי אדריכלים להתחיל להתעסק עם זה. זה פרק זמן לא קצר. לאחר מכן זה יבוא לכאן לדיון, שניים, שלושה, ככל שיידרש. לכן התב"ר הזה בכדי להתקדם, להגיע לשלושה-ארבעה משרדים מהטובים בארץ אתה חייב לקחת את התב"ר הזה. ולכן את הדיון על האוניברסיטה נעמיד להצבעה בנפרד.

אני מבקש להעמיד להצבעה על הדיון של צפון בן-יהודה. מי בעד?

רינה פז : זה לא רק צפון בן-יהודה.

יהודה בן-חמו : כל סעיף 1.

הצבעה

בעד : אייל יוניאן, יעקב אוחיון, אמיר גבע, יהודה בן חמו, רינה פז, ברוך

צ'יש, אבינועם גרנות, משה אבן חן, טל קוגמן, שמעון פרץ, יואל ברוך, יפתח

אלגוב, בנימין כברה, מולה אברהם.

נגד : גיא בן-גל, סיימון גולדמן.

נמנע : עמוס גבריאלי ואהרון זיידנברג.

החלטה מס' 7: מחליטים לאשר תב"ר ע"ס 2,500,00 ₪ תכנון ומדידות ברחבי העיר כולל תכנון לתב"עות שונות הנמצאות בתכנית העבודה, תב"ע צפון בן יהודה ויעוץ משפטי + יעוץ לירידת ערך. מימון מהיטל השבחה.

יהודה בן-חמו: אני עובר לתב"ר השני. התב"ר השני, כפי שהוסבר פה. שוב, לא מדובר על החלטה איזה דירות, למי ילכו הדירות. כמובן שכולנו בעד שהדירות ילכו לזוגות צעירים. אין שום מניע, אף אחד לא אומר שלא. כרגע בכדי שנתקדם, בכדי שלא נתבע חלילה על ידי האוניברסיטה שמחצית מהשטח זה של האוניברסיטה, אנחנו מבקשים לממש את אותם כספים שקיבלנו מהאוניברסיטה לטובת הפיתוח. לא מאשרים פה שום תוכנית, לא מאשרים את גודל הדירות ולא מאשרים עם מי מתקשרים, עם החברה הכלכלית או במכרזים. אנחנו מאשרים פה כרגע את התב"ר. אין שום אור ירוק למהנדס. הכל, אם יתבצע, יתבצע לפי מה שמועצת העיר תחליט. נכון לעכשיו אנחנו רוצים את התשתיות להתחיל. אנחנו יכולים בהחלט להתקשר עם החברה הכלכלית. אנחנו נבדוק את זה מבחינה כלכלית אם זה טוב לנו ואז נוכל לתת את המימון הראשוני לטובת התשתיות והפיתוח.

אייל יוניאן : האם התוכנית של התשתית למשל, איפה הכביש עובר, האם זה מגיע לאישור המליאה?

יהודה בן-חמו: זה אושר בועדת בנייה. זה כבר אושר, לא קשור. אחר כך ההחלטות לגבי האופי של הבנייה.

עמוס גבריאל: יש הבדל גדול. זאת אומרת שזו הצבעה על משהו שהוא לחלוטין ערטילאי? שניים וחצי מיליון שקל שהמועצה הצביעה עליהם, זה כבר אושר קונקרטי. יהודה בן-חמו: מי בעד התב"ר מספר שניים? ירים את ידו. אפשר לקבל את זה פה אחד? פה אחד.

החלטה מס' 8: מחליטים פה אחד לאשר תב"ר ע"ס 2,500,000 ₪ עבודות פיתוח בשטח

האוניברסיטה.

המימון: קרנות הרשות: כביש – 1,500, ביוב – 500,000 ₪, ניקוז 500,000 ₪.

ג: תב"ר שער העיר:

דני בוסטיץ: שער העיר.

יהודה בן-חמו: שער העיר. ישנו פרויקט שמתפתח בכניסה לכפר-סבא, ממול לבית המשפט, מדרום ליאולמי השרון. מתוכנן שמה פרויקט של מאה חמישים ואחת יחידות דיור.

קובי אוחיון: למיטב ידיעתי הפרוייקט של שער העיר הוא בכמה ורסיות, וכל פעם הבעלים הגישו ורסיה אחרת לאישור. אבל יש להם תוכנית אחרונה מאושרת.

אייל יוניאן: זאת אומרת שאושרה על ידי הועדה?

קובי אוחיון: כן.

יהודה בן-חמו: אנחנו מאשרים פה ירושה מהקדנציה הקודמת. הנושא הזה אושר. אבל עוד כמה מילים. גם בנושא הזה יבוא דיון במליאה. מדובר בשטח שמול בית המשפט שהוא נקרא על ידי היזמים שער העיר. מתוכננים שם להיבנות כמאה חמישים ואחת יחידות דיור, כשבסמוך לקוטגיים הקיימים ייבנו קוטגיים ויהיו דירות רוויות בלב לבו של האזור. נפגשתי עם היזמים. הנושא הזה אושר במועצה הקודמת. אין לנו הרבה say בעניין. אני מאד מקווה שנוכל להשפיע מול היזם שנשמע אותו פה במליאה או בועדת המשנה. אני מבקש

להביא להצבעה את תב"ר מספר 3. אפשר לאשר פה אחד? יש מישהו מתנגד?
פה אחד.

החלטה מס' 9: מחליטים לאשר תב"ר ע"ס 1,000,000 ₪ לפיתוח שער העיר.

מימון: קרן כביש – 500,000 ₪, קרן השבחה – 500,000.

דני בוסטין: בעצם שלושת התב"רים הבאים הם ... התאמה. קיבלנו את המסמכים.
(כולם מדברים ביחד)

אייל יוניאן: למה מתייחסים עכשיו?

דני בוסטין: למסמכים 4, 5, 6.

(כולם מדברים ביחד)

יהודה בן-חמו: סעיף 4 ו-5 ו-6 למעשה זה תב"רים שמקור המימון שלהם הוא לא מעיריית
כפר-סבא. כל תב"ר שהוא לא מהמימון שלנו הוא מתקבל בברכה. אם יש
שאלות אפשר לשאול.

גיא בן-גל: אם אפשר רק הערה. בלי לחזור על הדברים שסיימון אמר בתחילה. אבל יש
פה המחשה טובה למה שאנחנו ניסינו להשיג בהצעה לסדר שלנו. דווקא יוצא
פה שעל הסכומים הכי קטנים והיותר מובנים מעליהם קיבלנו עליהם פירוט
נרחב. ואני לא חושב שיש פה מישהו שהתנגד לסעיפים 4-6. ואותם דווקא
סכומים

יהודה בן-חמו: בסדר יום כן קיבלת?

גיא בן-גל: עכשיו, הנוכחי. לא יודע מי אחראי לחלק, אבל אין שום סיבה שהדף היותר
מפורט הזה שניתן לנו בתחילת הישיבה לא יישלח כמה ימים לפני כן, כדי
שגם לא נבזבז זמן יקר על שאלות שאולי הופכות למיותרות במהלך הדיון
עצמו. ובאקט פשוט של שליחה הביתה הדבר הזה נשלח.

יהודה בן-חמו: בהחלט, אייל יתייחס.

אייל יוניאן: אני רוצה להתייחס גם למה שעמוס אמר מקודם. אני מתחבר לדברים
שעמוס אמר מקודם. עצם העובדה שהכסף הזה התקבל והעירייה לא
משקיעה כאן שקל, זה עדיין לא מיתר את העובדה שצריך לקבל פירוט. כי

אנחנו במצב כלכלי שאולי את השניים וחצי אפשר לעשות בשניים. ומן הראוי, על אף, אני מבין את הדחיפות. אני מתחבר לדברים של עמוס וסיימון. וזה אחד הדברים שאני ויהודה צעקנו בפעם הקודמת. אז או.קיי. יש כאן דחיפות של דברים שהתעכבו בגלל הבחירות ויש כאן מקרה יוצא מהכלל. יחד עם זאת לא יתכן, על אף שאני רגוע עם הדברים, כי אני אישית עוד ראיתי את הדברים בדרך. מגישים לחברי המועצה ואין מה להסתיר. על פניו נראה לכאורה שיש פה מה להסתיר, ואין מה להסתיר. אז מן הראוי, יש פה גם הרבה חברי מועצה חדשים

סיימון גולדמן: זה לא עניין של להסתיר, זה עניין של להסביר.

אני אומר שאין מה להסתיר. אז אני אומר, על אחת כמה וכמה, הדברים אייל יוניאן: האלה צריכים לבוא בצורה הרבה יותר מדויקת. יכול להיות שגם הועדה לרפורמה כלכלית תקבל את הדברים האלה. כי התב"רים הם מוסתרים שמה איך שהוא מהתקציב השוטף. ושמה יש הרבה מאד התחייבויות והרבה מאד התקשרויות והרבה מאד תוספות כאלה למהנדס, ואחרי זה יש את המועצה לחמישים ועשרים וחמישה אחוז. ואני לא בטוח שזה לא מכביד גם על תזרים המזומנים.

מן הראוי לתת בהחלט, צודק כאן סיימון, צודק גל, צודק גם עמוס. צריך לקבל לא רק פירוט מהותי במה מדובר אלא גם פירוט כספי. ומן הראוי גם שהדברים יבואו לפני כן, גם לאחר מעשה וגם לפני מעשה לועדה לרפורמה כלכלית. כי חלק מהדברים זה התקשרויות וצריך לצמצם איפה שניתן. ויש את הבעייתיות הזאת שבגלל שהעירייה לא שמה פה שקל אחד, וזה היטלי השבחה. אולי אפשר גם, אני לא יודע מה. אולי אפשר לצמצם את זה ולעשות עם הכספים דברים אחרים. לעשות את הפיתוח עוד יותר יפה ועוד יותר טוב.

קובי אוחיון: אז אתה צריך להביא את כל תוכנית התב"רים לועדה.

אני אומר משהו, גם חברי המועצה שאין להם שום קשר, לא יושבים בוועדות בתחום הכלכלה, והם אנשי מקצוע. אני מתחבר למה שהוא אמר.

יהודה בן-חמו: סליחה, קודם כל, לישיבות הבאות תקבלו את כל הפירוטים כפי שאייל פירט וביקש. ודני, הגזברות תיערך ותכין בהתאם. לגבי אישור תב"רים 4, 5, 6, אני מבין שאפשר לקבל את זה פה אחד?

החלטה מס' 10: מאשרים פה אחד תב"ר ע"ס 50,000 ₪ התקנת מיזוג אוויר במרפ"ד. המימון: משרד החינוך.

יהודה בן-חמו: קרן שלם, מישהו שאל. קרן שלם זו קרן שממונת על ידי המוסד לביטוח לאומי שמרבית הפעילות שלה היא עוסקת מול ארגונים חברתיים כמו אק"ים, כמו מע"ש וכן הלאה וכן הלאה. הם משפצים לנו פה את מועדון אק"ים וציוד למע"ש, והמרפ"ד יקבל את המימון של המיזוג אוויר ממשרד החינוך. אני יכול לקבל את זה פה אחד או שיש מתנגדים? פה אחד.

החלטה מס' 11: מאשרים פה אחד תב"ר ציוד למע"ש ע"ס 50,000 ₪ ושיפוץ חצר מועדון אק"ים ע"ס 67,000 ₪. המימון: קרן שלם.

יהודה בן-חמו: תב"ר אחרון, ובזה אנחנו לא מסיימים את היום כי יש לי שתי הודעות. צביעת ארונות סף. למען האמת, ישבתי עם ארגוני מתנדבים ועם עוד יזם, אולי אנחנו נעשה את זה אפילו בתרומות ועל ידי שיתוף עם הקהילה. אבל על מנת שניתן בקינג לפרוייקט הזה לכל ארונות הסף של החשמל ושל בזק. ואני מודה ומתוודה שזה לא המקוריות אצלנו. שמעתי על זה בישובים אחרים. ראו את זה ברעננה, בחדרה, במקומות אחרים. אני חושב שזה מייפה. אנחנו נעשה את זה בשיתוף ארגוני המתנדבים, בשיתוף אמנים מהעיר כפר-סבא, על מנת שניצור את המעורבות הקהילתית גם בנושא הזה. אבינועם בבקשה.

אבינועם גרנות: אני רוצה להתייחס, למרות שמדובר בסעיף קטן כאילו. ראיתי פה שמונים אלף שקל לתת לאמן. לאמן שעושה את זה.

דובר: מאתיים ארונות על ידי האמן שמונים אלף.

אבינועם גרנות: הפרוייקט הזה, איך אומרים, בכסף קטן כל העיר שלנו תיראה אחרת. ומי שרוצה לראות את זה אז ברעננה עכשיו. זה פשוט שינה את פני העיר. אבל גם

ערים כמו פתח-תקווה שכאילו הן פחות יפות וכל מיני בתים גדולים ומכוערים, לכו תראו מה זה עשה לעיר.

(קלטת מס. A3):

יש פה הזדמנות לחבר את הרעיון הזה שחייבים לעשות אותו עם, יש לנו פה לפחות שתי מגמות אמנות בתוך העיר. הילדים לא גובים תשלום. הם להפך, הם יהיו מאושרים לעשות את זה בהנחיית המורות שלהם. זאת אומרת, אני דווקא פה, אני מתקומם על זה שהאמן הולך לקבל שמונים אלף שקל, במקום שנפעיל את הכוחות שלנו. אני מדבר על מגמות אמנות, יש אפילו בחטיבות ביניים. וגם אמנים כפר-סבאים. ויש ערים שבמקום לתת את זה לאמן אחד הם דווקא יצרו הרבה סגנונות. כל ארון נתנו לאמן אחר. זה נדמה לי בנצרת.

יהודה בן-חמו: סליחה, תהיה התייחסות. סיימון, שכחת שרצית לדבר כל הזמן. סיימון גולדמן: השאלה שלי אחרת. בסדר, זה רק מאתיים חמישים אלף שקל, זה רק רבע מיליון שקלים. אבל כתוב פה שמונים אלף שקל, ארבעים אלף שקל. מאיפה מאתיים חמישים?

יהודה בן-חמו: מה שצורף פה לחומר הוא רק הרעיון. הסכומים לא צריך להתייחס אליהם, מכוון שזו הצעה של ארץ ישראל היפה. הם הציעו לעשות חיים קלים, להתחבר לאמן, תעשה, תקרא לנו לטקס. אנחנו באים ואומרים: אנחנו לא רוצים את זה, אנחנו רוצים לעשות את זה בצורה שונה. ישבנו למשל עם 'רוטרי' ו'ליונס' וכל מיני ארגונים שמעוניינים. גיבשנו צוות חשיבה של שישה-שבעה אמנים מכפר-סבא שהולכים להיפגש אתם על מנת לערב אמנים צעירים, אמנים ותיקים, לקחת נושאים. כרגע אני אומר סתם דברים שעולים לי תוך כדי שיחה. הם יגבשו את ההצעות, יביאו את זה אלינו ונאשר. עד מאתיים חמישים אלף שקל.

סיימון גולדמן: סליחה, השאלה היא כזאת. אם הם לוקחים שמונים, אז לנו זה יכול לעלות רק פחות?

יהודה בן-חמו: הם לא לוקחים. אז אני אומר לך

גיא בן-גל: אין סיבה לקבוע תקרה של מאתיים חמישים אלף שקל אם ההצעה של המועצה לארץ ישראל יפה מדברת על עלויות במונחים של ארבעים אלף, אם הכל מכוסה על ידי מתנדבים. אז זה פער של מאתיים ועשרה אלף שקל, זה פער גדול. תקבע תקרה של מאה אלף שקל לכל היותר. הרי ברור שאם נקבע תקרה מקסימלית יש סיכוי לא רע שנגיע אליה.

יהודה בן-חמו: תב"ר, אתה לא לוקח אותו ומשתמש אתו ישירות. תב"ר אתה מקבל את המסגרת. עכשיו, זה לא אומר שנשתמש במאתיים חמישים. זה המקסימום. להתחיל כל פעם לכנס את המועצה, להגדיל בעוד חמישים, להוריד. זה לא משתמשים בכל הסכום. דרך אגב, אנחנו מאשרים את התקרה של המאתיים חמישים. והיה ולא השתמשנו אז נשאר

(כולם מדברים ביחד)

עמוס גבריאלי: גם תב"רים, אנחנו נריב פה על עשרת אלפים שקל כדי לקיים תוכנית חינוכית בחטיבת הביניים, ותרואו שזה המון כסף. אני פונה אליך בעניין הזה. ואנחנו נריב פה על חמישים אלף שקל פרויקט שיביא אנשים, כן או לא, ילדים, לבתי הספר התיכוניים, יותר מאשר היום. יש נטייה בתחילת קדנציה בשביל האסתטיקה לאשר מהר. וזו הצעה מצוינת. כל מה שאמרתם זה הצעות מדהימות. אבל כשהקופה היא דלה וגם אגרות הפיתוח דלות וגם היטלי השבחה שמקבלים מאד מאד דלים, קחו את זה בקונטקסט רחב. מה יותר חשוב? לדון בזה ברבע מיליון שקל היום לצביעה של ארונות, עם כל היופי של זה. אני מזכיר לכם שאנחנו הולכים לדבר פה על התס"מ של החינוך והתרבות והרווחה בכפר-סבא שסכומים הרבה יותר קטנים מזה לא יאושרו כי אין, מכל מקום שהוא.

אייל יוניאן: אבל זה כסף ייעודי, עמוס, אתה לא יכול להשתמש בזה לחינוך.

(כולם מדברים ביחד)

אייל יוניאן: אתה יכול לקחת על פי החוק אגרות פיתוח למצב פעילות של חינוך?

דני בוסטין: לא.

(כולם מדברים ביחד)

יהודה בן-חמו: אפשר בבקשה? תודה רבה.

רינה פז: אני רוצה להציע משהו. אני בטוחה שכולנו רוצים לשפר את חזות פני העיר. יחד עם זאת עוד לא הוגשה שום תוכנית. אתה אומר שישבת עם 'ליונס', עם 'רוטרי' עם ארגוני מתנדבים, ועוד אין שום תוכנית מגובשת. לכן ההצעה שלי לא לאשר היום תב"ר של מאתיים חמישים אלף שקל, אלא לאשר תב"ר נמוך יותר של חמישים, מאה אלף שקל, כדי שאפשר יהיה להתחיל לעבוד. כי יש פה אמדן של צבע בסכום של ארבעים אלף שקל למאתיים ארונות כאלה.

יהודה בן-חמו: זו רק הצעה.

רינה פז: אני קראתי בעיון עכשיו כשקיבלנו את זה את כל מה שמציעים פה.

יהודה בן-חמו: אנחנו לא הולכים על ארץ ישראל יפה.

רינה פז: בסדר. לכן עוד לא גובשה שום תוכנית גם עם ארגוני המתנדבים וכל מי שישב שם. ואני מברכת על התוכנית הזאת. אבל במקום לאשר מאתיים חמישים אלף שקל לאשר תב"ר נמוך יותר.

יהודה בן-חמו: אני מקבל. אני מציע באמת כדי לאשר את הסעיף החשוב הזה, והוא די חשוב למרות מה שעמוס אמר. לאשר מסגרת של מאה אלף שקלים בהנחה שאנחנו גם במאה אלף שקלים נשתדל לא להשתמש. אבל אם נצטרך להוסיף נביא את זה לכאן. אפשר פה אחד?

החלטה מס' 12: מאשרים פה אחד תב"ר צביעת ארונות סעף ע"ס 100,000 ₪. מימון: השבחה.

יהודה בן-חמו: לפני שמתפזרים, אני מבקש: א. עד יום רביעי בבוקר שכל הסיעות ישלחו את הנציגים שלהם עם שמות הנציגים למזכירות העירייה לגברת מיכל טל שיושבת פה, כולם מכירים אותה, על מנת שנתחיל לעבוד עם ועדת הכספים. יש לא מעט נושאים על סדר היום.

דבר שני, אני מקבל את הצעתו של אייל יוניאן בתחילת הישיבה. בתחילת הדיון כשבתיה נשאה פה דברים בנושא של נהלים אייל אמר לי משהו באוזן, ואני בהחלט מקבל את זה. אנחנו נרכוש עבור כל חברי המועצה את ספר דיני

העיריות, למרות שהוא ספר מאד מאד יקר. תשתדלו לשמור עליו כי זו קנייה
חד פעמית לחמש שנים. זה שלוש מאות שישים ש"ח לספר.
אני מודה לכולם. הישיבה נעולה.

רפי סער
מנכ"ל העירייה

יהודה בן חמו
ראש העיר